

ADVENT SZEMLE

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉT VÁRÓKNAK 2025. ÁRONSZTUS

A GENERÁL KONFERENCIA LXII. ÜLÉSSZAKA – ST. LOUIS, 2025

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

TARTALOM

1 VEZÉRCIKK

Georgel Pîrlitu

Hogy lehet felszámolni az előítéleteket?

3 A VILÁGEGYHÁZ HÍREI

Egy fedél alatt az egész világ:

A Generál Konferencia LXII. ülészaka

6 BIBLIAI KÉRDÉSEK

Florin Lăiu

Módosítások a Biblia szövegében (3)

8 ESEMÉNY

Adelin Plăticiă

25 év kiválóság és küldetés:

Évfordulás ünnepség a „Mihai Ionescu”

Elméleti Líceumban

11 A ROMÁNIAI EGYHÁZ ÉLETÉBŐL

László V. Zoltán

Megvalósult álmom – Imaházszentelés a Szilágy megyei Szilágypaniton

13 TEOLÓGIA

Albert-Beniamin Cucu

Isten hívása és a válasz részünkről:

A kifogások és a királyfi menyegzőjének

példázata (1)

18 CSALÁDI ÉLET

Marius Andraei

Miért nem akar megváltozni?

21 LELKISÉG

Ion Buciuman

Sürgős válaszra váró kérdések: Az első szeretet

24 IFJÚSÁG

Anda Hent

AMiCUS – Ajándék, mely által Isten

megváltoztatja a diákok életét

28 TEOLÓGIA

Daniel Năţulescu

Az iráni háború a prófécia fényében

31 KERESZTÉNY OKTATÁS

Beth Thomas

Kiképezve a nemes célra

Alapot vetni az örökkévalóság számára

33 EGÉSZSÉGES ÉLET

Dr. Ana-Maria Zanfir

Erősebb a bátor embernél, aki önuralmat gyakorol (2)

A választás ereje: küzdelem a természet ellen és az önuralom útja

38 TÁRSADALOM

Adina Anastase

Van békesség a viharban

41 GYERMEKEK OLDALA

Isabella Ţăranu

Szívátültetés-játék

2025. AUGUSZTUS

2025. AUGUSZTUS. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja.

Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Aurel Neaţu, Georgel Pîrlitu, Ioan Feier, Claudiu Gâşman, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ştefan Tomoiagă, Vlad Bogdan; Különleges munkatársak Valentin Filimon, Dragoş Muşat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Fordító Bartha Sándor; Szerkesztő Zakariás Loránd; Tördelés Szócs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400 107; Tel. 0756-059330; E-mail adventszemle@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Editura Viaţă şi Sănătate, Şos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 0020, Fax 021/323 0040

Hogy lehet felszámolni AZ ELŐÍTÉLETEKET?

Jézus zsidó volt, de megmutatta, hogy a szeretetének nincsen határa. Így döntötte le a válaszfalakat, és így kezdődik a gyógyulás is. Nem másokban, hanem bennem.

Jézus váratlan döntése

Jézus utoljára ment Galileából Jeruzsálembe. A kereszt már csak félévnyi távolságra volt Tőle, Ő pedig tudatosan és szándékosan ment Golgota felé.

Galileából két úton lehetett Jeruzsálembe jutni: a rövidebb út Samária hegyein vezetett át, a hosszabb pedig a Jordán völgyén. A zsidók szívesebben használták a hosszabb utat, hogy ne kelljen samaritánusokkal találkozniuk.

Meglepő, hogy Jézus nemcsak amellett döntött, hogy Samárián halad át, hanem amellett is, hogy ott is tölti az éjszakát. Ismerve a zsidók és a samáriaiak közti feszültségeket, és mivel zsidó ember léte-re a szándéka valóban szokatlan volt, előre küldött két hírnököt.

A samáriaiak elutasító magatartása

A küldöttek és a samáriai vének között nagy valószínűséggel a következő párbeszéd zajlott le: „A Mester szeretne ebben a faluban éjszakázni. Találunk-e számára szállást?” Elképzelem, hogy valaki megszólalt: „Természetesen éjszakázhat itt.” Egy másik személy viszont megkérdezte: „Honnan jön, és hová megy?” „Galileából jön és Jeruzsálembe tart” – válaszolták a küldöttek. Erre az egyik vén összeráncolta a homlokát: „Az baj, ha innen Jeruzsálembe megy.”

A samáriai vének döntése érthetetlen, mivel Jézus mindig is szépen viszonyult a samáriaiakhoz.

Fájdalmas paradoxon

A samáriaiak mégsem fogadják Őt. Va-
jon miért? Az előítéleteik miatt. Jézus zsi-
dó volt, de nem úgy gondolkozott és csele-
kedett, mint a legtöbb zsidó. Az előítéletek
téves, elhamarkodott következtetésekre és
rossz döntésre készítették őket.

Előítéletek a gyülekezetben

Sajnos a gyülekezet is kiváló táptalaj az
előítéletek fejlődésének és megnyilvánu-
lásának. Nem tudom, miért, de úgy tűnik,
még a politikumnál is jobb melegágynak
bizonyul. A gyülekezetben is jelen van az
előítélet.

Mi az előítélet?

Az értelmező szótár szerint az előítélet
olyan negatív vélemény vagy hozzáállás,
amely nem tapasztalatokon, hanem előze-
tes, gyakran megalapozatlan, a nevelés ál-
tal a társadalomban kialakított elképzelése-
ken alapul.

Hogy lehet kiiktatni az előítéletet?

Lukács evangéliumának 9. fejezetében
találunk egy igeszakaszt (51-56. v.), amely
kétféle módszert alkalmaz az előítélet keze-
lésére: az „**így nem**” és az „**így igen**” mód-
szereket.

„Így nem”

„Mikor pedig ezt látták az ő tanítványai,
Jakab és János, mondának: Uram, akarod-é,
hogy mondjuk, hogy tűz szálljon alá az ég-
ből, és eméssze meg ezeket, mint Illyés is
cselekedett?” (Lk 9:54).

A tanítványoknak bizonyos mértékben
igazuk volt. A samáriai vének helytelen
döntést hoztak.

Miben tévedtek mégis a tanítványok?
Abban, hogy „égi tűzzel” próbálták megol-
dani a problémát, amivel csak még inkább
szították volna a samáriaiak előítéleteit.

Természetesen hajlamosak vagyunk
a tanítványokhoz hasonlóan eljárni. Csak
egy ezzel nem iktatható ki a prekonceptió.

Az előítélettől nem lehet megszabadulni
egy-egy prédikáció, bizottsági döntés vagy
közlemény által – néha még a két szemben
álló fél közti párbeszéddel sem. Az előítélet
tűzzel sem irtható ki.

„Így igen”

„De Jézus megfordulván, megdorgálá
őket, mondván: Nem tudjátok minémű lé-
lek van ti bennetek: Mert az embernek Fia
nem azért jött, hogy elveszítse az emberek
lelkét, hanem hogy megtartsa. Elmenének
azért más faluba” (Lk 9:55-56).

Lukács egy első látásra jelentéktelen
részletre is rámutat: „Elmenének azért más
faluba”. Hová ment Jézus? A Bibliakom-
mentár szerint egy másik **samáriai** faluba.
Csodálatos!

Jézus folytathatta volna útját Jeruszá-
lem felé a kerülő úton is, és meg is sértőd-
hetett volna. Ehelyett inkább úgy döntött,
hogy betér egy másik samáriai faluba. Va-
jon miért? Mert ki akarta gyógyítani őket
az előítéleteikből.

Micsoda lecke!

Jézus bemutatta a gyakorlatban, ho-
gyan lehet megszabadulni az előítéletektől:
nem reagálással és erőszakkal, hanem jel-
lemmel. Nem támad vissza, nem igazolja
magát, nem adja fel, hanem úgy dönt, hogy
továbbra is a szeretetét fejezi ki még ott is,
ahol elutasították.

Ez mély tanulság mindannyiunk szá-
mára. Az előítéletek nem fognak eltűnni vi-
ták, konfrontáció vagy elszigetelődés által,
hanem csak akkor, ha valaki elhatározza,
hogy ő maga különb lesz.

Íme, az előítélet kiiktatásának módja:
nekem kell különbnek lennem. Ez az egyet-
len valós út, amely nemcsak a véleménye-
ket, hanem a szíveket is megváltoztatja.
Jézus zsidó volt, de megmutatta, hogy sze-
retetének nincs határa. Így döntötte le a vá-
laszfalakat, és így kezdődik a gyógyulás is.
De nem másokban, hanem bennem!

GEORGEL PÍRLITU, a Romániai Unió titkára

Egy fedél alatt az egész világ.

A GENERÁL KONFERENCIA LXII. ÜLÉSSZAKA

Július 3-án reggel a St. Louis-i America's Center valósággal megelevenedett a világ különböző országaiból érkezett küldöttek léptei alatt. A folyosókon angol, spanyol, hindu, kiswahili nyelven, sőt még jelbeszéddel is köszöntötték egymást az emberek. Ezen a reggelen mindenütt mosolygó küldöttek sűrögtek-forogtak, és a kulturális különbségek nem az elkülönülés, hanem az ünneplés alkalmává váltak.

A rendezvény tíz napja alatt több száz küldött, önkéntes, lelkipásztor és egyszerű tag jelenléte tette a konferenciát igazi multikulturális szimfóniává. Minden volt itt: kelet-ázsiai népviselet, afrikai zászlók, arab nyelvű kijelzők, grandiózus kiállítás, mely elragadó utazásra invitált... Ázsiától Dél-Amerikáig. Minden egyes stand egy-

egy miniatűr világot jelenített meg. A virtuális élményt nyújtó képernyők segítségével megérezhettük az etiópiai gabona illatát vagy az indonéziai sütemények aromáját, mindenki a saját anyanyelvén hallgathatta a magyarázatokat és érthette meg, hogy a hitet egy étellel megrakott tál elkészítésével is gyakorolni lehet.

A reggelek imával és áhítattal kezdődtek. A több tíz nyelvre fordított prédikációk határozott felhívást közvetítettek: ragaszkodjunk az Igéhez és küldetésünkhöz! Egyik nap a vezetők felszólították a jelenlevőket, hogy imádkozzanak kis csoportokban. Több ezer ember térdelt le egyszerűen, és kérte csendben, suttogva Isten vezetését és áldását az egyház munkájára. Emlékezetes, ünnepélyes pillanat volt.

A Generál Konferencia idei ülészakán igazolást nyert, hogy a Hetednapi Adventista Egyház több egyszerű intézménynél: dinamikus, szenvedélyes, kreatív közösség, mely a nyelvi, kulturális vagy környezeti különbözőségek ellenére továbbra is hisz, dolgozik és halad előre – együtt.

Esténként a konferencia-központban felcsendült a zene: gazdag hangzásvilágú Fülöp-szigeteki kórusok, életvidám dél-amerikai fúvós zenekarok, autentikus afrikai ritmusban megszólaló kenyai együttesek. Az előadások élő fordításai és a jelbeszéd-tolmácsok tevékenysége rendkívüli, felejthetetlen élménnyé tette ezeket a közösségi alkalmakat.

A háttérben több száz önkéntes, technikus, szervező és fordító végezte megszákítás nélkül a munkáját. A konferencia mobilalkalmazása, az élő közvetítések, a színpalak mögött zajló koordinációs munka, valamint a különleges szükségletekkel élő személyekre való odafigyelés mind-mind óramű pontossággal és érzékenységgel mű-

ködött szinte láthatatlanul, de nélkülözhetetlenül.

Romániaiak a felső vezetésben

Ez alkalommal Románia számára egy külön fejezet íródott a Generál Konferenciák történetében. Nelu Burcea lelkipásztort a Közkapcsolatok és Vallásszabadság Osztály igazgatójává választották – ez az első romániai képviselő a Generál Konferencia egyik végrehajtó osztályának élén. Emellett Magyarosi Barna lelkipásztor lett az Inter-Európa Divízió elnöke, aki immár kulcsfontosságú pozícióból képviseli Romániát és koordinálja a missziómunkát Európában, a Közel-Keleten és Észak-Afrikában. Testvéreink megválasztását örömmel fogadta a romániai advent közösség.

A szombati istentiszteletek és a nevező bizottság ülései közötti időszakban Aurel Neațu lelkipásztor szinte minden nap jelentéseket és videó üzeneteket tett közzé a romániai tagság számára, melyek során megosztotta közvetlenül a konferenciateremben szerzett érzéseit és tapasztalatait.

A találkozó egyik legnyilvánvalóbb és legérzelemdúsabb tényezője a multikulturális légkör volt. Az egyik ebédszünet alkalmával hallani lehetett, ahogy egy romániai személy megpróbálja angolul elmagyarázni egy dél-koreai hittestvérének, hogyan

*Erton C. Köhler,
a Generál Konferencia elnöke*

*Richard E. McEdward,
a Generál Konferencia titkára*

*Paul H. Douglas,
a Generál Konferencia kincstárnoka*

működik Európa keleti részén az ADRA, miközben a szomszédos asztalnál egy madagaszkári fiatal lelkész az élményeit osztja meg egy Loma Lindából érkezett adventista családdal. A világtalálkozó kiváló lehetőséget nyújtott a földrajzi és nyelvi határon túlmutató eszmecserekre, nemzetközi kapcsolatok létesítésére, missziós partneri kapcsolatok és barátságok kialakítására.

A spontán személyes találkozások és beszélgetések a folyósokon és a kiállító termekben, valamint a magasba emelt zászlókkal készült csoportképek annak a látható jelei, hogy egy világszéles egyházhoz tartozunk, amelyet nem az egyformaság, hanem, a missziómunka egyesít.

Szombaton az America's Center igazi nemzetközi katedrálissá vált. A több tízezer résztvevő imádkozni gyűlt össze, a prédikációt pedig több mint 10 nyelvre fordították. A „We Have This Hope” c. himnusz több tíz nyelven csendült fel egyszerre a magasba emelt kezek kíséretében. A globális közösséghez tartozás örömmalkalma volt ez, amelyet a téma fogadalma inspirált: „Jézus jön! Én indulok!”

A kiállítóteremben az önkéntesek keményen, de örömmel dolgoztak. Az Andrews University egyik képviselője, aki a stand 18 hónapon át tartó előkészítését irányította, a következőket nyilatkozta: „Erről

a pillanatról álmodtam – hogy együtt vagyunk, és mindenki hozza a szolgálatba a maga kultúráját és újításait.” A technikusok a fénybeállításokon dolgoztak, az IT szakemberek pedig igyekeztek biztosítani a HD-közvetítésekhez és az online interaktivitáshoz szükséges műszaki feltételeket.

A látogatók is aktívan kivették a részüket a munkából: a kiállítóktól a projektek felől érdeklődtek, adományokat kínáltak fel a missziómunkára, média- és egészségügyi kezdeményezéseket fedeztek fel, és ami a legfontosabb, interkontinentális partnerségi kapcsolatok születtek az egészség, az oktatás és a vallásszabadság területén.

A Generál Konferencia idei ülészsaka nem csupán adminisztratív összejövetel volt, hanem a különbözőségek igazi ünnepe egy olyan lelki „csomópont” égisze alatt, amely során az Adventista Egyház újra hitet tett a világmisszió mellett. Igazolást nyert, hogy a Hetednapos Adventista Egyház több egyszerű intézménynél: dinamikus, szenvedélyes, kreatív közösség, mely a nyelvi, kulturális vagy környezeti különbözőségek ellenére továbbra is hisz, dolgozik és halad előre – együtt. 🦋

A cikk az adventist.ro és az adventist.news platformokon megjelent hivatalos cikkek és jelentések alapján íródott.

Nelu Burcea,
a Generál Konferencia Közkapcsolatok és Vallásszabadság Osztályának igazgatója

Magyarosi Barna,
az Inter-Európa Divízió elnöke

MÓDOSÍTÁSOK

a Biblia szövegében (3)

Melyek a legfontosabb írástani változások az Újszövetségben?

Szövegvariációk

Legfőképpen másolás közbeni tévedésekről vagy szövegjavítási kísérletekről van szó, amelyek viszont vitákhoz, nézeteltérésekhez vezethetnek. János 1:18 versében például az „egyszülött Fiu” (*hyos*) kifejezést találjuk, holott a legrégebbi görög, egyiptomi és szíriai kéziratokban ez áll: „Isten (*theos*), az egyszülött (egyedüli)”.

Hasonlóképpen, a kései szövegváltozatokban János 9:35 versében az „Isten Fia” megnevezés szerepel, a legkorábbiakban viszont az „Ember Fia”.

Jelenések 22:14 versét illetően két, nagyon régi változat „verseng” egymással, mindkettő magán hordozza János egyedi stílusát:

- *plunontes tas stolas autōn* („akik megmosásák a ruháikat”), vö. Jelenések 7:14.
- *poioūntes tas éntolas autoū* („akik megtartják az ő parancsolatait”), vö. 1János 5:2.

Máté 6:1 versénél egyes írnokok a nem zsidó olvasók felfogásához „hajlították” a szöveget. Ha a korai kéziratokban a *dikaiosynē* (igazságosság) szó szerepel, a későbbi manuscriptumok az *eleēmosynē* (irgalmasság) szót alkalmazták (Károlinál „alamizsna” – „hogy alamizsnátokat ne osztogassátok”), mert a zsidók a *ṭadāqā* (igazságosság) kifejezést a szeretet értelmében használták (vö. Iz 64:5) és használják napjainkban is (vö. Iz 64:5).

Jelentős változtatások

Léteznek helyenként az eredetihez hozzáfűzött mondatok és bekezdések, de ezek nem befolyásolják a Szentírás üzenetét. Ezek többsége a mai, általunk is használt fordításokban is visszaköszön.

A Máté 17:21 például csak a kései kéziratokban található meg. Nem kitalációról van itt szó, hanem arra irányuló kísérletről, hogy szinkronba hozzák Márk 9:29 versével, amelyben a „böjt” szót később adták hozzá a szöveghez.

Márk evangéliumának epilógusa hosszú (16:9–20), de ez a szövegrész hiányzik a régi kéziratokból, ellenben van egy rövid befejezése a 8. versben, ami viszont a kései változatokból hiányzik: „És röviden továbbadták ezeket az utasításokat Péternek és a körülötte lévőeknek. Ezután maga Jézus közvetítette rajtuk keresztül, keletről nyugat felé, az örök üdvösség szent és halhatatlan prédikációját. Ámen!”

Lukács 5:26 verse számos kéziratból hiányzik, Lukács 6:4 versének végéhez viszont a Bezae-kódex (V. század) még hozzáteszi: „Azon a napon [Jézus] meglátott egy embert, aki szombaton dolgozott, és így szólt hozzá: »Ember, ha tudod, mit teszel, áldott vagy; ha pedig nem tudod, átkozott és vétkes vagy.«” Szerencsére a Bezae-kódex nem képviselt jelentős irányzatot a kanonizációs folyamatban, viszont példaként szolgál arra, hogy egyes másolók, szerkesztők még az ilyen radikális módszerektől sem riadtak vissza.

János 5:4 versében a vizet felzavaró angyalt említő kiegészítés csak a késői (bizánci) kéziratokban található meg, a korai kéziratokból hiányzik, ami egyértelmű bizonyítéka annak, hogy ez egy marginális magyarázat, amelyet a későbbi szövegekbe illesztettek azzal a céllal, hogy egyértelműbbé tegyék az üzenetet.

Cselekedetek 8:37 versét hiába keressük közel 30 korai kéziratban, ami azt je-

lenti, hogy csak azután kerülhetett bele a szövegbe, miután ismertté vált a korai keresztények felnőttkori keresztségének gyakorlata. Így ez a kiegészítés – bár valamikor az első keresztény évezredben valósult meg – az igazi keresztség mellett szóló bizonyíték.

Cselekedetek 15:24 versében a (késői) bizánci kéziratokban szerepel a következő kiegészítés: „mondván, hogy körül kell metélnetek magatokat és meg kell tartanotok a törvényt”, ami viszont hiányzik a régebbi kéziratokból (pl. a Sínai-kódexből). Cselekedetek 15:34 verse szintén nem szerepel a legtöbb kéziratban; az 5. századtól kezdve jelenik meg!

Róma 8:1 versének második fele („kik nem test szerint...”) szintén késői kiegészítés, de maga a gondolat, amelyet megtestesít, helyes, utal a 4. versre.

1János 5:7b–8a szintén hozzáadott rész, egy a 8. vers témája által ihletett analógia: három tanú (a Lélek, a víz és a vér) és egyetlen tanúvallomás, amint a mennyben is három Tanú van, aki tökéletes egységet alkot egymással. Ez a kiegészítés (az ún. „jánosi vessző”) nem jelenik meg a korai görög, latin és keleti kéziratokban. Először a IV. századi *Liber Apologeticus* tesz róla említést, a bibliai szövegben a latin fordításokban tűnik fel először a VI. századtól kezdődően, ahonnan – a XIV. századtól kezdve – a görög kéziratokba is átkerült, s emiatt Erasmus a hitvallás szövegébe is bevezette.

János 7:53–8:11 szakasza – a házasságtörő asszony perikópája – sincs a helyén. A másolók a múltban különböző helyekre helyezték az evangélium szövegében. Lehet, hogy János – akárcsak a rövid leveleit – később írta meg ezt a történetet.

A következő számban az Újszövetség szövegének integritásával foglalkozunk. ▀

FLORIN G. LĂIU,
nyugdíjas bibliatanár

25 év kiválóság és küldetés

ÉVFORDULÓS ÜNNEPSÉG A „MIHAI IONESCU” ELMÉLETI LÍCEUMBAN

A romániai adventista oktatás fontos eseményére került sor pénteken, 2025. május 30-án a bukaresti „Mihai Ionescu” Elméleti Líceumban. Az ünnepi hangulatú rendezvény kettős jelentőséggel bír: megünnepezték az oktatási tevékenység 25. évfordulóját, és egy új, modern épületet avattak fel, amely válasz a folyamatosan növekvő iskolai közösség egyre nagyobb szükségleteire.

Az eseményen részt vettek jelenlegi diákok, tanügyi alkalmazottak, szülők és számos különleges meghívott – többek között az ARACIP képviselői, oktatásügyi hivatalosságok, kultu-

rális és akadémiai személyiségek, valamint egykori diákok, akik szerették volna kifejezni hálájukat az életük útját meghatározó tanárok iránt.

A neves meghívottak közt volt Marius Munteanu lelkipásztor, az Inter-Európa Divízió Oktatási Osztályának igazgatója; Valentin Filimon lelkipásztor, az Unió Oktatási Osztályának igazgatója, valamint Robert Mandache, a Munténiai Egyházterület elnöke. Mindannyian értékelő szavakkal méltatták azt a befolyást, amit az intézmény gyakorol a keresztény értékrend lelkületében nevelt ifjú nemzedékre.

A szertartás kezdetét a művészet uralta: felléptek az iskola lelkes kórusai. A felszólásokban az iskola vezetősége – az odaadó munkát végző igazgatónő, Livia Manea képviseletében – felelevenítette az intézmény eddigi történetét, és hangsúlyozta az új, modern, multifunkcionális épület jelentőségét, amely 400 általános iskolai és líceumi diáknak biztosít tanulási lehetőséget.

A „Mihai Ionescu” Elméleti Líceumot 1999-ben alapította néhány a Munténiai Egyházterülethez tartozó laikus adventista (köztük Gabriela Suciú és Gelu Panait), valamint Beniamin Roșca lelkipásztor. Az első tanórákat a Labirint gyülekezet melléképületében tartotta az akkor csupán egyetlen, mindössze 10 tanuló osztály. Azóta, Isten kegyelméből és az odaadó munkaközösség erőfeszítéseinek köszönhetően, az iskola folyamatosan fejlődött, és immár országos és európai oktatási viszonyítási pontnak számít.

Jelenleg a líceum öt különböző helyszínen működik, több mint 770 diákkal, és a bibliai értékekre, a jellemfejlődésre és az akadémiai kiválóságra összpontosítva teljes körű oktatást biztosít. Kínálatában meg-

A Krisztus-központú adventista oktatás ideális keretet biztosít a diákok holisztikus fejlődéséhez.

találhatóak a gyakorlati tanfolyamok (pénzügyi nevelés, elsősegélynyújtás, intelligens mezőgazdaság, ruhatervezés, főzés és táplálkozás, pályaválasztás), de akár nemzetközi missziós projektek is. Ilyen például a „Tasty Wednesday” („Ízletes Szerda”) elnevezésű program, melynek segítségével a diákok egy Indiában épülő adventista iskola munkálataihoz járulhatnak hozzá. Íme, egy konkrét példa arra, hogy miként lehet fejleszteni a fiatalok missziós lelkületét.

Az országos vizsgákon elért 100%-os sikerarány, a végzősök továbbtanulása neves egyetemeken, mind-mind azt igazolják, hogy a Krisztus-központú adventista oktatás ideális keretet biztosít a diákok holisztikus fejlődéséhez.

A 2025-ös év őszétől kezdve a „Mihai Ionescu” Elméleti Líceum a legnagyobb európai adventista tanintézménnyé lép elő

A 2025-ös év őszével kezdődően a „Mihai Ionescu” Elméleti Líceum a legnagyobb európai adventista tanintézménnyé lép elő a maga 800 diákjával.

a maga 800 diákjával. Olyan megvalósítás ez, amely az alapítók, tanárok, szülők és tá-

mogatók munkáját dicséri, de mindenekfelett Istent, az iskola Vezetőjét magasztalja.

Iskolánk teljes közössége hittel és hálával tekint a jövőbe, és Sámuellel együtt kijelenti: „Mindeddig megsegített minket az Úr!”. Mindannyian bízunk benne, hogy Isten ezután is vezetni fogja intézményünket! 📌

ADELIN PLĂȚICĂ, lelkipásztor,
a „Mihai Ionescu” Elméleti Líceum káplánja

MEGVALÓSULT ÁLOM –

Imaházszentelés a Szilágy megyei Szilágypaniton

„Mivelhogy nem a láthatókra nézünk,
hanem a láthatatlanokra...” (2Kor 4:18)

A presbiter lassan feláll, mintha érezné a pillanat súlyát, a távolba mereng, és nyomatékosan beszélni kezd: „Valahányszor az imaházról, az idejáromokról és az itt tartandó programokról és projektekről beszéltem, a testvérek mindig megszólaltak: »Úgy beszélsz, mintha már látnád ezeket...«”

A fenti jelenet a szilágypaniti adventista gyülekezet felszentelési ünnepségén játszódott le, amire 2025. június 7-én került sor. Hol található és hogyan alakult meg ez a gyülekezet?

Titokban megkeresztelt, de nyilvánosan bizonyosságot tevő tanúk

Szilágypanit hozzávetőleg 1000 főt számláló falu, Zilahtól 10 kilométerre északnyugati irányban. Az első, itt élő adventisták 1964–1965 tájékán keresztelkedtek meg, elsőként Boda Ferenc, akit másnap a rendőrség azonnal beidézt és kérdőre vont. A második keresztiségre 1972-ben került sor, amikor Boda József, majd 1974-ben Boda István kötött szövetséget az Úrral. Ez utóbbi keresztiség különleges körülmények között zajlott: titokban, éjszaka, egy

közeli folyó egy olyan szakaszánál, amelyről a keresztelendők csak az utolsó pillanatban szereztek tudomást. A diakónusok egy része a szertartás lebonyolításában segédkezett, a többiek pedig a közeli fákra mászva őrködtek. Később, amikor István és leendő felesége azon tanakodtak, hogy hol telepedjenek le, mivel meghívták őt, hogy költözzön a menyasszonya falujába, ahol viszonylag népes adventista gyülekezet működött, így válaszolt: „A nagyon kevés adventista egyike vagyok ebben a faluban. Ha én is elmegyek, ki marad itt?” Ő látta a láthatatlant...

Mindkét fiatalember a faluban alapított családot, így gyarapodott az adventisták száma. 1992 és 2013 között mások is csatlakoztak hozzájuk. Közülük némelyek már elköltöztek, mások pedig elaludtak a feltámadás reményében. Jelenleg a hívők közössége 14 tagot számlál.

Ezek a bátor és hűséges lelkek kezdetben a zilahi gyülekezetbe jártak, ott szolgáltak. Sokan a dombokon és a mezőkön át gyalogoltak gyermekeikkel karjaikban, hogy idejében odaérjenek az imaórára. Egy idő után aztán evangelizációs sorozatokat kezdtek szervezni a helyi kultúrotthonban és a régi iskolaépületben.

„Készítsenek nékem szent hajlékot...”

2011. augusztus 27-én megalakult a szilágypaniti gyülekezet. Akkoriban az istentiszteleteket a presbiter otthonában tartották. A tagok azonban egy helyi imaház építéséről álmodtak. Szűkösek voltak az anyagi lehetőségeik, de hitük és bátorságuk háttartalannak bizonyult. Sok imát követően végül megvásároltak egy telket a falu központjának közbelében, ahol felépülhetett a mai imaház. Volt idő, hogy a munkálatok félbeszakadtak, de ez sosem a pénzhiány miatt következett be. Mindez idő alatt a közösség erején felül tanúsított hűséget a tized és az adományok terén, így az áldások sem maradtak el. A gyülekezet 2021. november 13. óta már az új, de még épülő-

félben levő imaházban gyűlt össze. Itt tartották az evangelizációs sorozatokat (évenként legalább egyet), a vakációs bibliaiskolát (20–25 gyermek részvételével, akik közül csak ketten adventisták), az egészségügyi szemináriumokat, továbbá két gyermekre kértek áldást. Az evangelizációk alkalmával a terem általában megtelik, a vendégek száma pedig gyakran akár háromszorosan is meghaladja a tagok számát. A gyermekszombatiskolai osztály megszervezése sem maradhatott el, amit a jövőre nézve fontos lelki befektetésnek tekintenek. Mindezekért Istené a dicsőség és a magasztalás, mivel nagy dolgokat tesz az Ő népéért!

„Dicsérjétek az Urat!”

A gyülekezet 2011-ben történt megalakulása után az akkori lelkipásztor és egy fiatalember fúvós hangszeren kezdtek játszani az istentiszteletek alkalmával. A következő évben újabb személy csatlakozott hozzájuk, majd még valaki. A kis együttes a helybéli gyülekezetben, de más helységek gyülekezeteiben is szolgált már. Aztán 2012-ben újabb zenekar jött létre, egy pengető formáció, amely rövid idő alatt már 6 tagot számlált. Ma mindkét együttes szolgál a gyülekezetben, valahányszor alkalma adódik. Soraikat erősíti öt kezdő organista is.

A 2025. június 7-i szombat fontos mérföldkő a gyülekezet történelmében. Az eseményen részt vett a Romániai Hetednap Adventista Egyház elnöke, Aurel Neațu és az Észak-erdélyi Egyházterület képviselői: Ștefan Tomoioga elnök, Iosif Pașca kincstárnok és Szász Károly titkár, valamint hozzávetőleg 150 vendég. A szilágypaniti imaházat ünnepélyes hangulatban szentelték Istennek.

A munkálatok befejeződtek, de az építkezés folytatódik: egy még népesebb közösséget kell építeni „élő kövekből” – akik Istennek szentelik életüket. ▀

LÁSZLÓ V. ZOLTÁN,
a szilágypaniti gyülekezet lelkipásztora

ISTEN HÍVÁSA ÉS A VÁLASZ RÉSZÜNKRŐL

*A kifogások és a királyfi
menyegzőjének példázata (1)*

Bevezető észrevételek

Jézus a tanításait többek között példabeszédek segítségével közvetítette.¹ Jelen tanulmányunkban a Megváltó két példabeszédét fogjuk elemezni. Az első, amelyet a „kifogások példázataként” ismerünk, Lukács 14:15–24 szakaszában található, a második – a „királyfi menyegzőjéről” szóló példabeszéd” – pedig Máté 22:1–14 verseiben. Ez utóbbi Isten országának eszkatológiai valóságára összpontosít, amint azt a „meny nyek országa olyan, mint...” komparatív kifejezés is jelzi (Mt 22:1, EDCR).² Ugyanez a téma a Lukácsnál található példázatban is felsejlik, hiszen abban egy vendég arról tesz kijelentést, hogy boldog az, aki Isten országában ül asztalhoz (Lk 14:15), ami voltaképpen Isten országának lényegét fogalmazza meg.

A két példázatot külön-külön is elolvashatjuk, elemezhetjük és értelmezhetjük, ebben a tanulmányban mégis azt javasoljuk, hogy a két történetet egymást kiegészítő módon közelítsük meg. A két példázat kölcsönösen kiegészítő értelmezésének célja, hogy teljes képet adjon arról az üzenetről, amelyet Jézus közvetíteni kívánt. A Lukács által lejegyzett példázat értelmezése során levonható a következtetés, hogy az isteni menyegzőre hívás mindannyiunknak szól, míg a Mátéban található példázat tovább vezet bennünket: megmutatja, hogy mit kell tennünk, ha már elfogadtuk Isten meghívását, hogy vendégek legyünk Isten országában.

Tanulmányunk első részében a „kifogások példázatával” foglalkozunk (Lk 14:15–24). A Szemle következő számában Máté 22:1–14 szakaszát fogjuk elemezni.

A példázat elhangzásának kontextusa

Lukács 14. fejezete szerint Jézus egy szombati napon az egyik vezető farizeus házában tartózkodott. Látogatásának oka a közös étkezés volt (1. v.). Ennek a farizeusnak az otthonában Jézus egy vízkóros embert

gyógyított meg (1-6. v.). A csoda megtörténte után példabeszédet mondott a jelenlévőknek az alázatról (7-11. v.). A példázat után a Megváltó a házigazdához fordult, és azt mondta, hogy amikor majd újabb lakomát rendez, hívja meg azokat, akiknek nincs mit felajánlaniuk cserébe: „Hanem mikor lakomát készítesz, hívd a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat, vakokat” (13. v.).³ Jézus e szavai révén a jótékonyásra akarta felhívni hallgatósága figyelmét, miközben helytelenítette a farizeusok önzését.

A 12–14 versek kontextusában az egyik jelenlévő farizeus – hogy más irányba terelje a beszélgetést – ezt mondta: „Boldog az, aki eszik kenyeret az Isten országában” (15. v.).⁴ A farizeus szavainak célja az volt, hogy „elfordítsa a lakomán jelenlévő vendégek gondolatait gyakorlati kötelességeik témájáról. Arra igyekezett rávenni őket, hogy hagyják figyelmen kívül a jelen élet kötelességeit, és a messi jövőre, az igazak feltámadására gondoljanak.”⁵ Szavait hallva Jézus elmondta a 16–24 szakaszban lejegyzett példázatot.

Ekképpen a Megváltó részéről elhangzott példázat válasz a meghívott által a 15. versben felvetett problémára, melynek középpontjában azok a gyakorlati kötelességek állnak, amelyeket az embernek felebarátaival szemben teljesítenie kell. Következésképpen, a példázat elsődlegesen arról szól, hogy mi, a példázat olvasói hogyan készülhetünk fel Isten országának menyegzőjére. Meghívlak, hogy fedezzük fel együtt Jézus tervét, mely szerint azt akarja, hogy részesei legyünk az Isten országában tartandó lakomának.

A példázat fontos szempontjainak értelmezése

„Egy ember készíté nagy vacsorát, és sokakat meghíva; és elküldé szolgáját a vacsora idején, hogy megmondja a hivatalosoknak: Jertek el, mert immár minden kész!” (Lk 14:16–17).

Ezzel a nagy lakomával Krisztus „az evangéliumi üzenet által felkínált áldásokat kívánta szimbolizálni, és ezen áldások összessége nem más, mint maga Krisztus. Ő a kenyér, amely a mennyből száll alá, belőle fakadnak az üdvösség forrásai.”⁶ Az üdvösség e forrása különleges módon a Megváltó születésével – első eljövételével – kezdett el a világunkba áramlani. A papok, az írástudók és a farizeusok az ószövetségi próféciák segítségével készültek fel a Messiás első eljövételére, de a határán voltak annak, hogy elutasítsák Jézust. Ellen G. White ezt mondja ezzel kapcsolatban: „Az evangéliumi üzenet, amelyet Krisztus tanítványai prédikáltak, a Megváltó első eljövételét hirdette a világ számára. Elhozta az embereknek a Megváltóba vetett hit általi üdvösség jó hírét.”⁷

Az első lépés ahhoz, hogy résztvevői lehessünk a mennyei lakomának az, hogy elfogadjuk a meghívást, amelyet Jézus Krisztus intéz hozzánk: „Jertek el, mert immár minden kész!”. Az Úr Jézus azért született, élt és halt meg, hogy nekünk „minden rendelkezésünkre álljon”. Kereszten mondott szava – „Elvégeztetett” (János 19:30) – az üdvösség bizonyosságát adja nekünk: minden készen áll arra, hogy elfogadjuk Őt személyes Megváltónknak. Hittel és hálával válaszolunk-e meghívására, vagy hagyjuk, hogy a kifogások és a mindennapi elfoglaltságok eltávolítsanak ettől a lehetőségtől?

„És mindnyájan egyenlőképpen kezdék magukat mentegeni. Az első monda néki: Szántóföldet vettem, és ki kell menem, hogy azt meglássam; kérlek téged, ments ki engem! És másik monda: Őt iga ökröt vettem, és elmegyek, hogy azokat megpróbáljam; kérlek, ments ki engem! A másik pedig monda: Feleséget vettem, és azért nem mehetek” (Lk 14:18–20).

Akkoriban a házigazda szokás szerint két meghívót adott ki egy vacsorára. Az első meghívót előre kiküldték, és a vendégek

elfogadhatták vagy visszautasíthatták azt. A második meghívót nem sokkal a lakoma kezdete előtt küldték ki mindazoknak, akik már igent mondtak az első meghívásra.⁸ A második meghívás visszautasítása tiszteletlenségnek számított a házigazdával szemben. A Lukács 14. fejezetében található példázatban pontosan ez történik: a meghívottak az utolsó pillanatban, alaptalan kifogásokra hivatkozva utasítják vissza a meghívást, értelmetlen indoklásokat fogalmaznak meg: az egyik juhnyáját vesz anélkül, hogy látta volna, a másik ökröket vásárol anélkül, hogy kipróbálta volna őket, a harmadik pedig a családját hozza fel kifogásként. Ezek a mentegetőzések azt jelképezik, hogy a vallási vezetők nem voltak hajlandók elfogadni Krisztust, noha minden prófécia a rendelkezésükre állt az eljövételét illetően.

A meghívást elutasítók e három kategóriája azokat a zsidókat szimbolizálja, akiket arra kértek fel, hogy a nép tanítói és vezetői legyenek, akikre a Krisztus eljövételét bejelentő próféciái tekerceket és a Krisztus szolgálatát előre jelző szimbolikus szertartásokat bízták. Ha elemezzük azokat az alkalmakat, amikor Jézus a zsidó arisztokráciához fordult, láthatjuk, hogy ez a társadalmi réteg folyamatosan elutasította Őt, mindig talált okot a megtagadására, sőt, még a megölését is fontolóra vette. Lk 14:18-20 szakasza tehát a következőképpen értelmezendő: Jézusnak a keresztre feszítéséig tartó próbálkozásait mutatja be, melyek során magához hívta a zsidókat, akik viszont alaptalan kifogásokkal visszautasították a meghívásait.

Ezek a kifogások az emberek prioritásait tárják fel. A meghívottakat jobban foglalkoztatták a személyes érdekeik, mint hogy megtiszteljék jelenlétükkel a lakomára hívó gazdát. Ugyanakkor a példabeszédben szereplő kifogások paradigmaként szolgálhatnak a mai hívők számára az isteni elhívás elhalasztására vagy elutasítására. Isten hív

minket a Szentlélek által, és fennáll a veszélye, hogy kifogásokra – anyagi gondokra, személyes problémákra vagy más prioritásokra – hivatkozunk. Vajon válaszolunk Isten meghívására, vagy okot találunk a halogatásra?

„Mikor azért az a szolga hazament, megmondá ezeket az ő urának. Akkor megbaragudván a gazda, monda az ő szolgájának: Eredj hamar a város utcáira és szorosaira, és a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat és vakokat hozd be ide” (Lk 14:21).

A papok, írástudók, farizeusok és zsidó vezetők következetesen elutasították Jézus meghívásait. Ennek következtében a háza megparancsolja az ő szolgájának, hogy menjen ki „a város utcáira és síkatoraiba”, és hívja meg a szegényeket, az erőtlenekeket, a vakokat és a bénákat. Ezeket a marginalizált embereket a zsidó arisztokrácia megvetette (lásd Lk 14:12–14. v.).

A meghívást elutasítók Izrael vallási elitjét képviselték. A visszautasítást követően a házigazda a város társadalmának periferiáján élők felé fordítja a figyelmét. Ők is zsidók, de voltak közöttük vámszedők és bűnösök is, akiket a vallási vezetők marginalizáltak tekintettek, mégis őszintén vágytak az igazságra, és szomjazták az evangéliumot.⁹ Ez a hívás Jézus földi szolgálatához és a halála, feltámadása és mennyi-

bemenetele utáni időszakhoz egyaránt köthető. A zsidó népnek volt még egy lehetősége elfogadni az isteni meghívást, de elutasításuk megnyitotta az utat az evangélium minden nemzet számára történő hirdetése előtt. A meghívás ma is mindenki számára érvényes.¹⁰

„És monda a szolga: Uram, meglett, amint parancsolád, és mégis van hely. Akkor monda az úr a szolgának: Eredj el az utakra és a sövényekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen az én házam. Mert mondom néktek, hogy senki azok közül a hivatalos férfiak közül meg nem kóstolja az én vacsorámat” (Lk 14:22–24).

Ellentétben a város „utcáival és szorosaival”, amik a zsidóknak szóló meghívást jelképezték, az „utak és sövények” az üdvösségre való egyetemes hívást képviselik. Az evangélium pogányoknak történő hirdetése István, az első keresztény vértanú Kr. u. 34-ben bekövetkezett halála után kezdődött, amely eseményért a zsidó nép volt felelős.¹¹ Ez a pillanat a zsidó nemzet mint választott nép végleges elutasítását jelzi; az isteni hívás minden nemzetre kiterjed, beteljesítve az egyetemes megváltási tervet.

A két meghívás – az „utaknak és szorosoknak”, valamint az „utaknak és sövényeknek” szóló felkérés – két különböző társadalmi osztályt szimbolizál. Az első kategória

a perifériára szorult, szegény és hátrányos helyzetű embereket jelenti, míg a második a társadalom művelt és befolyásos osztályára utal.¹² Ezek a meghívások ma is érvényesek ránk nézve. Jézus személyesen arra hív bennünket, hogy fogadjuk el őt Urunknak és Megváltónknak, de arra is, hogy a magunk részéről „szolgákká” váljunk, akik kiterjesztik ezt a hívást, és segítenek betölteni a mennyei lakomán megmaradt helyeket.

A „kifogások példázata” Isten hívásáról és az Isten hívására adott válaszukról tanít minket. Az eredetileg meghívottak elutasítása aláhúzza a kifogások és a helytelen prioritások veszélyeit, amelyek a legnagyobb áldások elvesztéséhez vezethetnek. Isten a kirekesztetteket és a pogányokat is eléri, és mindenkinek felajánlja a lehetőséget, hogy az ő országának részese legyen. Ez a példabeszéd tehát arra készítet minket, hogy elemezzük, értékeljük az isteni hívásra adott válaszukat: inkább a világ dolgai foglalkoztatnak, vagy pedig úgy döntünk, hogy elfo-

gadjuk az ő meghívását? Ugyanakkor arra is felkérést kaptunk, hogy ennek a meghívásnak a hírnökeivé váljunk, és mindenkihez eljuttassuk az evangéliumot. Isten ma is hív minket a mennyei lakomára: elfogadjuk a meghívását? A válasz erre a kérdésre mindannyiunkon múlik. Úgy döntünk, hogy kifogásainkat a mennyei lakoma elé helyezzük, vagy igent mondunk Isten hívására? Isten tárt karokkal vár minket, nekünk csak annyit kell tennünk, hogy odamegyünk hozzá.

A fentieket összefoglalva, a „kifogások példázata” Jézus első eljövételére és a Kr. u. 34-ig történt eseményekre összpontosít.¹³ Központi témája az isteni elhívás. A következő tanulmányban azt vizsgáljuk meg, hogy Máté evangélista hogyan folytatja a Lukács 14:15–24 szakaszban található narratív fonalat, és hogy ezek a példázatok mennyire fontosak számunkra és arra az időre nézve, amelyben élünk.¹⁴

ALBERT-BENIAMIN CUCU,
lelkészgyakornok, Moldvai Egyházterület

1. A példázat rövid történet, melynek célja a mindennapi életből vett összehasonlításokon keresztül gyakorlati tanulságot közvetíteni, összehasonlítások révén tükrözni Isten valóságát, és ezáltal értelmet adni az emberi életnek. Ezenkívül a példázatok Isten országának eszkatológiai valóságát szemléltetik, és gyakran feltűnik bennük „a mennyek országa olyan, mint...” rögzített kifejezés. A példázatok használata azt a célt is szolgálja, hogy a hallgatókat vagy olvasókat döntések meghozatalára és pozitív változásokra ösztönözze. Tom Shepherd: „Interpretarea tipurilor, parabolelor și alegoriilor biblice”, a George W. Reid szerkesztette „Principiile de intelegere a Bibliei” c. könyvben (Pantelimon: Viața și Sănătatea, 2013), 248. o.

2. Jelen tanulmányban a Cornilescu-Bizblia átdolgozott kiadását használjuk (a magyar szövegben a Károlit, a ford. megj.). Amennyiben más változatból idézünk, megjelöljük forrást.

3. A Megváltó szavai Lk 14:12–14 verseiben felidézik a törvényt, amelyet Isten adott Mózes által 5Móz 14:29 versében. Ld. Ellen White: *Krisztus példázatai*, 173. o.

4. Bizonyára a 15. versben megszólaló farizeus hallotta Jézus előbbi tanítását (1–11. v.), viszont a 12–14 szakaszt a meghívott „türelmének” csúcsaként tarthatjuk számon, mivel a példázatban az egyik meghívás a szegényeknek, csonkabonkáknak, vakoknak és sántáknak szolt (21. v.), annak a kategóriának tehát, amelyet Jézus is megemlített a 13. versben. A „hallván pedig ezeket” kifejezés (15. v.) utalhat a Jézus által a 12–14 versekben mondottakra.

5. White: *Krisztus példázatai*, 173. o.

6. Uo., 174. o.

7. Uo., 177. o.

8. Clinton Wahlen: „Luke”, Ángel Manuel Rodríguez, szerk., Andrews Bible Commentary: Light, Depth, Truth (Berrien Springs, Andrews University Press, 2024), 1377. o.

9. Francis D. Nichol, szerk., *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 7. köt. (Washington, D. C.: Review and Herald, 1956), 5:809. o.

10. Ellen White írta a *Krisztus példázatai* 179. oldalán: „Amikor a zsidó nép visszautasította a meghívást, Isten a szegényekhez, sántákhoz és vakokhoz fordult a felkérésével. A vámszedők és a bűnösök elfogadták a meghívását.”

11. Nichol: *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 5:810. o.; White: *Krisztus példázatai*, 179–182. o.

12. White: *Krisztus példázatai*, 177–182. o.

13. Az „Isten hívása és a válasz részünkről” c. tanulmány időrendben mutatja be a „kifogások példázatainak” értelmezését és történeti azonosítását. E kronológia megértéséhez figyelembe kell vennünk az alábbi szempontokat: (1) a fenti részen található az értelmezést támogató bibliai és ellenwhite-i referenciák; (2) az alsó részen vannak feltüntetve a fenti részen felsorolt bibliaiszövegek történeti értelmezését alátámasztó információk. Az Ellen White-írók referenciái a következő linken érhetők el: <https://beta.egwwritings.org/read?panels=p2673.910&index=0>.

14. A történeti értelmezés a tanulmányban említett periódusra vonatkozik, a példázat azonban vonatkoztatható mind Jézus második eljövételére, mind pedig a ma élő hívőkre, hangsúlyozva Krisztus eljövételének közelségét. Figyeljük meg a párhuzamot Jézus „első eljövele” és „második eljövele” között: a zsidó nép, habár rendelkezett az ótestamentumi próféciákkal, nem volt felkészülve a Megváltó első adventjére. Mi készek vagyunk Krisztus második eljövételére? White: *Krisztus példázatai*, 177. o.

MIÉRT NEM AKAR megváltozni?

Isten már a teremtés hajnalán kijelentett egy mély igazságot: „Nem jó az embernek egyedül lenni” (1Móz 2:18). Érdekes, hogy ezt a hiányt a Teremtő nem úgy próbálta meg betölteni, hogy intenzívebbé tette a kapcsolatot önmaga és az ember között, és angyalt sem küldött az embernek társul, hanem megteremtette az asszonyt, a férfival egyenlő társat, akinek szerepe a szeretet és egymás kölcsönös kiegészítésének visszautkrözése.

Isten a család megalapításával nem csak megoldást kínált a magányra, hanem keretet is, amelyben a férfi és a nő együtt fejlődhet harmonikusan, és a legmélyebb szinten

egyesülhet az élet minden területén. Így válhat a család azzá az eszményi hellyé, ahol csiszolódik a jellem, és teljesül Isten emberre vonatkozó terve.

Ezzel szemben a kapcsolatainkban folyton feszültségek és nézeteltérések törnek felszínre. A legtöbb esetben azt gondoljuk, hogy a probléma a másik félben keresendő: *Én igazából jó ember vagyok. Csak ő készítette arra, hogy így reagáljak.* Az ilyen magatartás elbukott természetünk jele, és akadály a megbékélés útján. De még itt, a nehézségek közepette is a család a jellem iskolája, ahol megtanuljuk gyakorolni a türelmet, a megbocsátást és az isteni szeretetet.

Keresd a hibát... önmagadban!

Nagyon sok házaspár egy logikusnak tűnő feltevéseből indul ki: *Ha a társam megváltozna, boldog lenne a házasságunk.* Itt kezdődnek el a másik fél megváltoztatását célzó erőfeszítések – néha erőszakosan, máskor fájdalmat okozva. Kötekedünk, fel-emeljük a hangunkat, sírunk, nyomást gyakorolunk, érzelmileg visszavonulunk vagy elkeseredünk, és ha nem következik be a változás, megfogalmazódik bennünk egy téves, de gyakran kimondatlanul maradt következtetés: *Boldogtalan kapcsolatra vagyok ítélve.*

Csak hogy ez nem igaz! Nem kell megvárnod, hogy a társad tegye meg az első lépést. Kapcsolatod még ma elindulhat a javulás útján, és ez nem a társad magatartásától függ, hanem attól, hogy eldöntöd-e vagy sem, hogy megváltoztatod a szíved irányultságát.

Tanításaiban az Úr Jézus a kapcsolatok javításának mély – nem megérzésekre alapuló – megoldását javasolja: „Ne ítéltetek, hogy ne ítéltessetek... Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, amely a te szemedben van, nem veszed észre?... Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondold arra, hogy kivessed a szálkát a te atyádfiának szeméből!” (Mt 7:1-5).

Krisztus nem tagadja, hogy a másik félnek is lehetnek hibái. Nem állítja, hogy a testvéred szemében nincs szálka. Viszont arra tanít, hogy a különbség abban keresendő, hogy milyen irányba tereljük az energiáinkat. Egy kapcsolatban a valós változás nem a társnak szóló elvárási listával kezdődik, hanem az őszinte tükörbenézés bátorságával. Ha elhatározzuk, hogy először saját hibáinkkal foglalkozunk, akkor Isten munkálkodhat bennünk, világosságot és gyógyulást hozva.

Személyes felelősségvállalásra szólít fel, és nem ítélezésre. Alázatra int, nem pedig vádak megfogalmazására, de mindenek

felett azt ígéri, hogy van mód a változásra – nem kényszerrel, hanem a kegyelem ereje által, amely munkálkodik abban, aki elhatározza, hogy önmagával kezdi a változást.

Megtörténhet, hogy a házassági kapcsolatban tényleg te követted el a kisebb hibát. A megbékélés ajtaját azonban még egy jelentéktelennek tűnő hozzájárulás is képes kitérni. Jézus mondta: „Vedd ki előbb a gerendát a te szemedből” (Mt 7:5).

Hogy kell ezt megtenni a gyakorlatban? Bátorítalak, hogy vonuljatok vissza egy csendes helyre. Legyen kéznél papírlap és írószer, majd mondjatok egy őszinte imát: *Uram, mutasd meg a hibámat! Mivel bántottam meg őt? Mit mondtam vagy gondoltam helytelenül? Várjatok csendben, és álljatok készen arra, hogy mindent feljegyezzetek, amit a Szentlélek mond nektek.*

Hasonlóképpen fontosak a következő lépések: a hibák beismerése és a bocsánatkérés. Bátorságra és lelki érettségre vall, ha elismerjük, hogy miben hibáztunk, és nem várjuk, hogy ezt a másik fél tegye meg előbb. Paradox módon, még ha a társ nem is változtatja meg a magatartását, a benned elkezdődött átalakulás gyökeresen megváltoztathatja a kapcsolat dinamikáját.

Képzeltetek el egy átlagos reggelt. A házban nagy a zűrzavar: a gyermekeket készíteni kell az iskolába, a szülők pedig munkába indulnak.

A férj felteszi a kérdést: „Hol van a táskám?”

A feleség röviden válaszol: „Nem tudom.”

Erre a férfi sértődötten felel: „Már így is késében vagyok! Hol van a táskám? Itt hagytam az este! Hová tetted el?”

Kapcsolatod még ma elindulhat a javulás útján, és ez nem a társad magatartásától függ, hanem attól, hogy eldöntöd-e vagy sem, hogy megváltoztatod a szíved irányultságát.

Erre a feleség is felemeli a hangját: „Már mondtam, hogy fogalmam sincs, hol lehet!”

Ezt újabb két, feszültséggel teli, emelt hangú szóváltás követi. A férj meg van győződve, hogy a felesége tette el a táskát, és mindennek a tetejében esze ágában sincs elmondani, hogy hová. Következésképpen dühösen kirohan a házból.

Amikor belép a munkahelyére, döbben rá, hogy **a táska pontosan ott van, ahol a tegnapi hagyta: az irodában.**

Ilyenkor több lehetőség áll rendelkezésére. Elfelejtí a történeteket, és abban bízik, hogy a felesége sosem fogja megkérdezni, hol találta meg a táskát. De felhozhat egy sor kifogást is. Vagy azt teszi, amit mindannyian megtehetünk: bevallja a hibáját és bocsánatot kér. Te mit tennél?

Van három alapvető igazság, amit sosem lenne szabad szem elől téveszteni a lelki életúton és a családi egység megőrzésének küzdelmében:

1. **A bűn család volt.** Sosem a valós alakjában mutatkozik. Mindig megpróbál jogosnak, jelentéktelennek vagy éppenséggel szükségesnek tűnni. Ezért elengedhetetlen a lelki tisztánlátás és őszinteség önmagukkal szemben.

2. **Isten vigyáz ránk.** A félreértés, fájdalom vagy büntudat közepette Isten sosem hagy el. Szeretetével kísér, kész fölemelni és a jó útra téríteni bennünket.

3. **Minden esetben a megtérés a legjobb döntés.** Még ha nehéz is néha, a megtérés tárja ki a gyógyulás, a megbocsátás és az új kezdetek ajtaját.

De mi lesz a társaddal?

Nem szeretném, ha félreértenének: nem állítom, hogy kerülnünk kell bármiféle beszélgetést a másik fél tévedéseire vonatkozóan. Bármely feszült kapcsolatban a szenvedés általában mindkét fél hibáinak a következménye. Más szóval a felelősség is megoszlik.

Mindezek mellett a **hibák megvallása minden esetben személyes cselekedet.** Senkit sem lehet arra kényszeríteni, hogy bevallja a hibáit. Annnyit tehetünk csupán – és tulajdonképpen erre hívtunk el –, hogy beismerjük a probléma ránk eső részét. Ez egy alázatos, de hitbeli lépés.

Megtörténhet, hogy Isten kegyelme folytán a társad szívében is megszületik a vágy, hogy ugyanazt tegye. De még ha ez nem is következik be azonnal, **a Szentlélek iránti engedelmség világosságot és gyógyulást fog hozni a lelkedbe.**

Az igazi változás mindig a kereszty irányába tett apró, de őszinte lépéssel kezdődik

Fontos megjegyeznünk egy igazságot, amiről gyakran megfeledkezünk: kapcsolataink még akkor is mély változáson eshetnek át, ha a házastárs egyáltalán nem változik meg. Igen, jól olvastad: **akkor is javulhat a házasságod, ha a társad egyáltalán nem akar változni.**

Nem állítom, hogy így tökéletes, ideális vagy minden téren beteljesült lesz a házasságod. A teljes értékű kapcsolathoz arra van szükség, hogy mindketten együtt munkálkodjatok Istennel egy egészséges és szent kapcsolat kiépítése érdekében. Van viszont egy jó hírem: döntéseid és magatartásod által **még a társad hozzájárulása nélkül is jelentős mértékben meg tudod változtatni a családi légkört.**

Minden azzal az őszinte vággyal kezdődik, hogy engeded magad a Szentlélektől formáltatni, és kéred Istent, hogy változtassa meg a reakcióidat, a szavaidat és az indítékaidat. A legtöbb esetben ez a személyes változás néma bizonyágtevővé válik, amely a társad szívét is meglágyítja és inspirálja. ✨

MARIUS ANDREI, lelkipásztor,
az Unió Lelkész Egyesületének
és Családi Osztályának igazgatója

SÜRGŐS VÁLASZRA VÁRÓ KÉRDÉSEK

Az első szeretet

„De az a mondásom ellened,
hogy az első szeretetedet elhagytad” (Jelenések 2:4).

Az első szeretetet választottuk a legfontosabb várakozó sürgősségnek, azon egyszerű oknál fogva, hogy a Hűséges Tanú a Jelenések könyvének hét gyülekezete közül az elsővel, Efezussal összefüggésben említi. Efezusban természetes volt szerelemről beszélni, hiszen ez a város éppen Diána, vagyis Artemisz templomáról volt híres, akit a helyi felfogásban a termékenység istennőjének tartottak, és temploma a szexturizmus fontos célpontja volt.

Az efezusi gyülekezet lelkesedéssel és odaadással indult el a hit útján, de az első század vége felé a Hűséges Tanú a gyülekezet lelki állapotának súlyos romlását figyelte meg, és rájött, hogy a legfájdalmasabb hiány az első szeretet terén mutatkozott meg. Az a tény, hogy az isteni szemrehá-

nyás az egyház hanyagságára utal, könnyen levonhatjuk a következtetést, hogy a kulturális környezet hatásán túl az elveszett szeretet visszaszerzése az egyházban élő emberek felelőssége volt és maradt a mai napig.

Az első szeretet az isteni szeretetről való beszéd egy bizonyos módja. Összehasonlításképpen ez áll a legközelebb Isten szeretetéhez, és amikor az Egyházban jelen van és megnyilvánul, akkor valóságos erővé válik, amely a legtermészetesebb módon tölti be funkcióit: mind a belső funkciót, miszerint az egység és a közösség légkörét kell megteremtenie, mind pedig a külső funkciót, hogy tudniillik minden teremtményhez eljuttassa az örökkévaló evangélium ismeretét.

Az első szeretet visszaszerzése minden hívő számára elsősorban személyes kihívás.

Fentről jövő szeretet

Ott fenn, a magasságban, dicsőségben,
Hol a Szeretet, a Bölcsesség és az Igazság él,
Ölelkeznek, csókolóznak egybeforrva,
Egymás köntösét csöndben próbálgatva.
Cserélnek értéket, jellemet, fájdalmat,
S mit együtt hordoznak: öröm és akarat.

Ez a **fentről jövő szeretet** –

A legszebb ajándék az embernek,
mit az ég küldhetett.

A harmadik mennyből, a világosság Atyjától
Száll alá angyalok selyemszárnyán, titokban.
Szárnyat ad minden halandónak,
Hogy ketten repüljenek – vállt vállnak vetve,
Mert egyedül nem, csak együtt lehet szállni,
Csak a másik szárnyával lehet a magasba hágni.
Illata, mint május virága, friss, édes,
Mint a nyár rezgése – napfényben fénylő ének,
Mint az őszi gyümölcsökkel karjában táncol,
S mint a tél: hófehér, tiszta, ártatlan álom.

A fentről jövő szeretet tudja, mikor szóljon,
Mit mondjon, kinek, mikor és hogyan.

Tudja, mikor hallgasson, míg vihar zúg odakinn,

Természetesen nem szabad alábecsülni a látnoki vezetés szerepét sem, amely programokat és projekteket javasol a hit kezdeti pezsgéséhez való visszatérés érdekében, *de csak akkor válik az egyház olyanná, amelynek az isteni elvárás szerint lennie kell, ha minden egyes hívő betöltekezik szeretettel, és várván várja a visszatérő Úrral való mielőbbi találkozást.*

Az első szerelemhez való visszatérés minden hívő számára elérhető tapasztalat, de ez nem magától történik, és szerencsés véletlennek sem nevezhető. A szeretet természete miatt a visszaszerzés összetett, mély és fáradtságos tapasztalat, ezért próbálunk közösen egy olyan útmutatót összeállítani,

amely a lehető legegyszerűbben követhető bárki számára anélkül, hogy mélyreható tanulmányokra és magas szintű tudományos ismeretekre és készségekre lenne szüksége.

Rengeteg bibliai szakasz van, amely segíthet a felülről jövő szeretet misztériumának megfejtésében. Itt van például Róma 5:5 verse: „Az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szentlélek által, aki adott nekünk”. Ebbe a versbe bele van sűrítve az első szeretet birtoklásának és visszaszerzésének egész teológiája. Aki úgy dönt, hogy a Szentlélek vezetése alatt jár, az meg is oldotta az elveszett vagy elhagyott szeretet dilemmáját. Aki birtokolja a Lelket, az birtokolja az Ő szeretetét is. Tehát:

Majd újra szól – szelíden, mint a hajnali szél,
S mintha nem történt volna semmi – újra kél.

A fentről jövő szeretet akkor érkezik, amikor kell,
S marad, ameddig szükség van rá.

Mindig többet ad, mint amit várnál,
Akkor is, ha elveszettnek tűnik már.

Csak a sarok mögé lép, megbújik,
Várva az első esélyt, hogy újra hazatérhessen.

A fentről jövő szeretet gyógyít sebeket,
Miket harag, közöny vagy hanyagság szereztek.

Vigasztal, hol az értelem kevés,
Elcsitít harcot, türelmetlenséget.

A fentről jövő szeretet képes újra szőni
A megtépett fonalat, és felemeli a vitorlát,
Hogy a Jó Szél célhoz vezesse a hajót.

Ez az egyetlen végtelen örökség,
Mit egymásra hagyhatunk,
S amit nem vesz el tőlünk az idő.
Őrizzük meg tisztán, műveljük,
Adjuk tovább örömben és békesség árnyában.

Hagyjuk, hogy kik utánunk jönnek,
Szabadon formálják, ahogy a szívük kéri.

Imádkozzatok a szeretetért
Hittel, reménnyel, égő vágygal!

Most és mindörökké! Ámen!

1. Imádkozz, higgy és értékeld a Szentlélek jelenlétét és munkáját az életedben!
2. Mindig tartsd frissen az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel való kommunikáció útját!
3. Küzdj a rutin, a felszínesség, a közömbösség és a lelki csüggedés ellen!
4. Kerüld a szeretetet erodáló gyakorlatokat: a pletykát, a kritikát és az elégedetlenséget!
5. Szándékosan használd az igazi szeretet szavait, gesztusait, megnyilvánulásait!
6. Beszélj másokkal az első szeretet visszacszerzésével kapcsolatos aggályaidról!
7. Az isteni modell szemlélése révén látni fogod a fenséges szeretet újraéledését.

A Prófétaság Lelkének gondolata

„Szeretet, irgalmasság és mélységes részvét nyilatkozott meg életének minden egyes cselekedetében. Szíve a könnyörület bensőséges érzelmével kereste az embereket. Emberi természetet vett magára, hogy annál inkább megérthesse és megközelíthesse a mi szükségleteinket. A legszerényebb és legmegvetettebb emberek sem féltek hozzá közeledni. Még a kisgyermek is vonzódtak hozzá. Szívesen ültek lábaihoz és térdeire; örömmel néztek kifejezésteljes arcába, mely sugárzott a szeretettől” (Ellen White: *Jézushoz vezető út*, 13. o.).

ION BUCIUMAN,
nyugdíjas lelkész, Munténiai Egyházterület

AMICUS

*Ajándék, mely által Isten
megváltoztatja a diákok életét*

Az AMiCUS-taggá válás vágyának tapasztalata

Sokan a fiatalok közül a gyülekezetben hallanak először az AMiCUS-ról. Akár arról van szó, hogy valamelyik fiókszervezet meglátogatja a gyülekezetet, vagy az egyesület valamelyik tagjánál szervez találkozót, akár arról, hogy valamely gyülekezet szószékéről elhangzik egy kijelentés, miszerint az AMiCUS egy újabb projektet valósított meg, a romániai adventista diákegyesület neve mindig visszhangra lel a jövődöbéli egyetemisták elméjében.

Vannak líceumba járó diákok, akik idősebb barátaiktól hallanak a „kápolnának” nevezett „remek helyről”, ahol mindazok találkozni szoktak, akik hasonló életkorúak, közös az érdeklődési körük, épp diákéveiket élik, szeretik Istent, és készek önkéntes munkát végezni embertársaikért. Ők ezt SZOLGÁLATNAK nevezik.

Mások pedig érdeklődéssel követik a különböző fiókszervezetek közösségi oldalait, és türelmetlenül várják a napot, amikor ők is az AMiCUS soraiba léphetnek.

Elvárások versus valóság

Amikor az újdonsült diák elindul az egyetemi élet ismeretlen útján, arra számít, hogy az AMiCUS közösségben ideális környezetre talál, amelynek tagjai mentesülnek a problémák alól. Csakhogy épp ebben rejlik a szervezet szépsége: sikerül összegyűjtenie és egyben tartania különböző személyeket, akik saját gondjaikkal küzdenek, mégis képesek egy családdá forrniuk annak érdekében, hogy legalább részben enyhítsék a honvágyat. Kölcsonösen támogatják és aktívan meghallgatják egymást azért, hogy a leghatékonyabb megoldásokat kínálhassák fel az egyetemi élet nehézségei közepette.

Az AMiCUS esendő diákokat fog össze, hogy véghez vigyék Isten tökéletes tervét

Bármely fiatal elképzelheti, hogy csak nagy lélegzetvételi projekteken fog részt

venni, amelyek képesek megmozgatni egy egész egyetemi várost, vagy egy egész országot. Némely projekt tényleg ilyen hatással bír, ám az AMiCUS olyan tervekkel is felvállal, amelyek kisebb embercsoportokat szólítanak meg, mivel a változás testközelből valósítható meg. Az ilyesfajta tevékenységek még több embert hoznak össze, ahol igazi emberi kapcsolatok jöhetnek létre.

Miért csatlakozz az AMiCUS-hoz?

Azért, mert az AMiCUS lényege, hogy fejlődésed érdekében felfedezd a személyiségedet, és Istent szolgálj. Ha több területen vállalsz munkát, fel fogod fedezni, hogy mi az, amit szívesen végzel, miben vagy jó, és melyik terület illik rád leginkább. Rá fogsz jönni, hogy vannak rejtett képességeid, amelyekről korábban nem is tudtál. Az AMiCUS hiszi, hogy minden diák fel lett ruházva talentumokkal. Célunk az, hogy felfedezzék és felhasználják ezeket a képességeket a nagy Mester munkájában.

Ha részt veszel az AMiCUS tevékenységeiben, új barátokra leszel. Jelmondatunk is ezt üzeni: „Gyere, legyünk barátok!” Íme, a célunk: teremtsünk olyan környezetet, amelyben örökké tartó barátságok szövődhetnek. Rá fogsz jönni, hogy az általad választott barátok lesznek új családod tagjai, akik mellett könnyesre nevetethed magad, ugyanakkor találsz köztük olyat is, akinek a vállán elsírhatod a bánatodat. A közösséghez tartozás igénye köt össze bennünket, és a beilleszkedés garantált.

Az AMiCUS az a tökéletes hely, ahol szolgálhatod embertársaidat. Az „Édesanyámért szaladok” projektben országszerte 2958 személy vesz részt a különböző egyetemi köz-

Minden diák fel lett ruházva talentumokkal. Célunk az, hogy felfedezzék és felhasználják ezeket a képességeket a nagy Mester munkájában.

pontokban, hogy népszerűsítse az egészséges életmódot, és támogassa a családon belüli erőszak áldozatait.

Mivel a romániai kórházakban nagy szükség van vérre, az „Életcsepp” nevű projekt révén közvetlenül segíthetsz a betegeken. Több módon is kiveheted a részed ebben a tevékenységben: önkéntesként támogathatod a véradókat, mellettük lehetsz, amikor a vércseppet végtelenné változtatva életet mentenek meg, vagy akár te is adhatsz vért, hiszen ennek kétirányú – a véradóra és a betegre nézve is – jótékony hatása van.

A gyermekotthonokat, iskolákat, idősek otthonait támogató projektek során együttérzést tanúsíthatsz. A támogatás és a látogatás számodra is örömforrás lesz.

Az egyesület keretében kulcsfontosságú emberekkel fogsz találkozni, akik új utakat tárnak fel előtted. Ha orvosi- és gyógyszerészeti egyetemre jársz, az egyetemistáknak és gyakornokoknak szánt MEDiCUS kongresszus kiváló lehetőséget kínál arra, hogy olyan embereket ismerj meg, akiknek a tiedhez hasonló az érdeklődési körük, gyakorlati workshopokon vehetsz részt, és hasznos információkat szerezhetsz a jövőbeli karrieredről.

A kihívások, amelyekkel szembesülni fogsz, arra készítetnek majd, hogy kilépj a komfortzónádból. Bár ez sok esetben nem könnyű, lépésről lépésre hozzájárul a fejlődésedhez. Ott van például az egyik legelterjedtebb emberi fóbia, a nyilvános felszólalástól való félelem. Ha részt veszel a gyülekezeti programokon, lehetőséged nyílik megosztani egy-egy tapasztalatot a közösgéggel, verset mondhatsz, felolvashatsz egy zsoltárt vagy imacélt közölnhatsz. Amennyiben szereted a zenét, számítanak a zenei szolgálatokra, akár a diák-összejöveteleken, akár a gyülekezetben. Az AMiCUS-kórusok több városban is jótékonyági koncerteket szerveznek.

A kultúra kedvelőinek az AMiCUS-fiók havonta szerveznek könyvklubot, ahol

meghívottak társaságában fontosabb kiadványokról beszélgetnek. Kiváló alkalmak ezek az eszmecsereire, ugyanakkor a résztvevőknek lehetőségük nyílik elmondani társaiknak, hogy milyen módon hatott rájuk a tanulmányozott téma. Elmaradhatatlan a filharmónia koncertjeinek látogatása, az AMiCULTURÁLIS esték révén pedig közelebbről megismerkedhetsz a világ különböző országainak hagyományaival és történelmével.

A kikapcsolódást célzó tevékenységek a másik erősségünk. Ha szereted a sportot (röplabda, labdarúgás, stb.), benevezhetsz különféle bajnokságokra. A túrázás alatt ugyancsak kiváló lehetőség nyílik arra, hogy örüljünk az Isten által teremtett csodálatos természetnek, és minőségi időt töltsünk együtt. Az AMiHIKE-túrák tehát várnak rád.

Mi az AMiCUS célja?

Az AMiCUS Egyesület küldetése új vezetőket nevelni, hogy világosságul szolgáljanak az egyetemi kampuszokban. Az individualizmust előtérbe helyező kultúrában az AMiCUS a csapatmunka és a kölcsönös támogatás mellett száll síkra. A közöny társadalmában szervezetünk az együttérzésre bátorít. A jelentéktelen dolgok világában különben akarunk lenni. Azt szeretnénk, hogy mindent az Úrban, az Úr által és az Úrért valósítsunk meg.

Kérünk, imádkozzatok az AMiCUS Egyesületért, a célért, amit képvisel, és minden fiatalért, akinek az élete az AMiCUS szolgálata által megváltozhat! Imádkozzatok isteni vezetésért, azért, hogy a vezetők megértsék Istennek az AMiCUS Egyesületre vonatkozó terveit, hogy felfigyeljenek az AMiCUS-ra az akadémiai körökben, és minél több őszinte, igazságra vágyó fiatalt vezethessenek a kegyelem Adományozójához. 📖

ANDA HENȚ, a Romániai AMiCUS
Adminisztrációs Osztályának koordinátora

AZ IRÁNI HÁBORÚ

a prófécia fényében

A teherániak az Izraellel kötött tűzszünetet ünneplik 2025 júniusában

A Közel-Keleten három nagy, egymástól független iszlám hitű nép él: a perzsák, a törökök és az arabok. Ehhez a heterogén etnikai keverékhez hozzáadhatjuk a zsidó népet. Izrael a három nagy nép között az idők során mindig is a nézeteltérések oka volt. A perzsák indoeurópaiak, pontosabban az indoiráni ág részei. A perzsa nyelv indoeurópai nyelv, rokonságban áll a latinnal, a göröggel és az angollal.

A perzsák – a zsidók ószövetségi barátai

Az Ószövetségben a perzsák és uralkodók voltak az Izrael népe javára szóló prófécia beteljesedésének eszközei. Nagy Círus az egyetlen nem zsidó pogány király a Bibliában, akire „Messiásként” – „Felkentként” – utalnak: „Így szól az Úr felkentjéhez, Círushoz, kinek jobbkezét megfogám, hogy meghódoltassak előtte népeket, és a királyok derekának övét megoldjam, ő előtt megnyissam az ajtókat, és a kapuk be ne záróttassanak. Én menédek előtted, és az egyenetleneket megegyenesítem, az ércajtókat összetöröm, és leütöm a vas-záratokat... Az én szolgálómért, Jákobért, és elválasztott Izráelemért neveden hívtalak el, szeretettel szólítottalak, noha nem ismerél” (Ézsaiás 45:1–2, 4).

A történelmi krónikák szerint Círus a vallási, etnikai és kulturális sokszínűség szószólója volt. A British Múzeumban kiállított Círus-hengert a tudósok a legkorábbi emberi jogi chartának tartják. A henger a Babilon feletti győzelmet ábrázolja, azt, hogy Círus miként támogatta az ókori város lakóinak életkörülményeit, a kitelepített népek hazatérését, valamint a templomok és szentélyek újjáépítését. Az agyaghenger az Ezsd-rás könyvében található beszámoló megerősítése.

Befogadó politikájának, bölcs döntéseinek és kiegyensúlyozott kormányzásának köszönhetően Círus a „királyok királya” becenevet kapta, és a perzsa kultúra, a judaizmus, a kereszténység és a nyugati történelem megbecsült alakjává vált. A „királyok királya” cím az igazi Messiástól, Jézus Krisztustól kölcsönvett név: „És az ő ruháján és tomporán oda vala írva az ő neve: királyoknak Királya és uraknak Ura” (Jel 19:16). Bizonyos értelemben talán csak Nagy Szulejmán és Nagy Sándor említhető egy napon Nagy Círussal. Közvetlenül Babilon meghódítása után, i. e. 539-ben Círus rendeletet adott ki a zsidók visszatéréséről és a jeruzsálemi templom újjáépítéséről, ami

a 70 éves rabság végét jelentette. A második rendeletet a méd Dáriusz adta ki Kr. e. 520 körül. A harmadik, a Szent Város újjáépítésére vonatkozó rendelet Kr. e. 457-ben látott napvilágot, és Artaxerxész Longimanosz aláírását viselte (egyik karja hosszabb volt, innen a neve).

Megvizsgáljuk a Nagy Dárius fia, Ahasvérus, vagyis I. Xerxész uralkodása idején élt Eszter és Márdokeus életét. I. Xerxész vezeti a perzsa hadsereget a görögök elleni híres thermopülai csatában, amikor is Leónidasz és 300 spártai harcosa az utolsó emberig küzd. Dániel 2. fejezetében a Médo-perzsa Birodalmat az ezüstmell és az ezüstkark jelképezi. A perzsa gazdaság az ezüstre építkező gazdaság volt.

A toleranciától az anticionista ideológiáig

A perzsák hatalmi fölényt élveztek szomszédaikkal szemben, hatékony közigazgatásuk, félelmetes hadseregük, valamint kulturális és nyelvi befolyásuk révén alakították a Közel-Kelet kultúráját és történelmét. Bár a különböző perzsa birodalmak bizonyos időszakokban a tolerancia bölcsői voltak, a perzsák DNS-ében ott volt a Kelet és a világ feletti uralomra törekvés vágya, ami harcias szellemiségükben is megnyilvánult. Csak a perzsák és leszármazottaik, valamint a rómaiak között több mint egy tucat háború zajlott! Az irániak ősei soha nem tartoztak az Oszmán Birodalomhoz, hanem önálló, vele versengő, rivális birodalmat alkottak. A XX. században a náci propaganda megváltoztatta az „árja” szó értelmét, és számos alacsonyabb rendűnek tartott nép megkülönböztetésére és kiirtására használta. Az ősi perzsák az „arya” törzsből származnak, ami „nemest, „urat” jelent. Mi történt a történelem során a nemes perzsa néppel?

A VII. században az arabok meghódították Perzsiát, és fokozatosan ráerőltették az iszlámot a zoroasztrizmusra. Az arab hódítás után a Perzsa Birodalom zsidó populá-

Az iráni földalatti egyház a leggyorsabban növekvő vallási közösség a Közel-Keleten. Körülbelül 500.000 muszlim fogadta el Isát (Jézust) Megváltónak a rejtett, házi gyülekezetekben.

cióját arra kényszerítették, hogy fizessék a Koránban a hitért kivetett adót, a dzsiziát: „Harcoljatok azok ellen, akik nem hisznek Allahban és a túlvilágban, azok ellen, akik nem hisznek az Igazságban, valamint azok ellen, akiknek van ugyan Szentírásuk, mégsem fizetik a dzsiziát, és engedetlenek” (Korán, Szúra El-Tevebe 9:29). A dzsiziát a nem muszlimok, különösen a zsidók és a keresztények ajánlották fel az iszlám állam védelméért cserébe. A dhimmi rendszer – az iszlám állam által a „Könyv népe” számára nyújtott védelem – égisze alatt sok zsidó és keresztény keresett menedéket a középkori Európában, az inkvizíció vaskeze elől menekülve.

Irán valamilyen formában több mint 2500 éven át – az ókortól egészen 1979-ig – monarchia volt. Abban a végzetes évben a Homeini ajatollah vezette iszlám forradalom elűzte az iráni királyt, és megalapította az iszlám köztársaságot. Az anticionista ideológia miatt a zsidók és az irániak közti kapcsolatok gyorsan hanyatlásnak indultak.

Irán és Máté 24:14

Irán az a hatalom, amely a leginkább akadályozza az evangélium behatolását a 10/40-es ablakba. Bár nem tudhatjuk pontosan, hogy milyen „tavasz” fog bekövetkezni ebben az országban, lehetséges, hogy az ezüstkarok hatalma csökkenni fog (Dániel 2:32, 39). A kereszténységet az amerikai birodalmi gyarmatosítás vektorának tekintik: betolakodó, aki megpróbálja „megrontani” az iszlám hitet. A modern iszlám értelmezésben az Egyesült Államok képviseli az Antikrisztust.

Jelenések 13. fejezetében, a vég idején egy elit trió fogja a világot hitehagyásba vezetni: a sárkány, azaz Sátán; a tengerből feljövő fenevad, azaz a pápaság, valamint a földből feljövő fenevad vagy a hazug próféta, azaz a hitehagyott protestantizmus az Egyesült Államokban. A kétszarvú bárány elkezdett úgy üvölni, mint a sárkány. A világ őrzője rosszabbul viselkedik, mint egy szatrapa a Perzsa Birodalomban.

A fegyveres konfliktusok ellenére, amelyek a Közel-Kelet olvasztótégelyében tombolnak, Isten beteljesíti terveit. A Pax Islamica hamarosan örökre összeomlik. A Pax Americana, akár tetszik, akár nem, magával hozza a demokrácia egy kis szeletét, sok nyugati szokás mellett, már amennyire azok behatolhatnak az iszlám világba. A globalizáció és az új digitális terek teljes mértékben hozzájárulnak a hármasszöveg elterjedéséhez.

Nemzetközi jelentések megerősítik, hogy az iráni földalatti egyház a leggyorsabban növekvő vallási közösség a Közel-Keleten. Körülbelül 500.000 muszlim fogadta el Isát (Jézust) Megváltónak a rejtett, házi gyülekezetekben. Hogy lehetséges ez? Közvetlenül álmokon, látomásokon, teofánián keresztül. Isten csodálatos módon működik, amit egy nyugati keresztény számára nehéz megérteni. „És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jó el a vég” (Máté 24:14).

Meghívlak benneteket, hogy együtt szemléljük az evangélium csillogását. A világot sakkban tartják. A *sah* bukása közel, és a Király készen áll a visszatérésre. „*Patientia est sapientia* – A türelem bölcsesség” (Szent Ágoston). A Jelenések könyve pedig, mint ha a végső Armageddon nagy háborújára készítené fel bennünket: „Itt van a szenteknek békességes tűrése, itt, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!” (Jel 14:12). 🌱

DANIEL NIȚULESCU,
lelkész, Munténiai Egyházterület

KIKÉPEZVE A NEMES CÉLRA

Alapot vetni az örökkévalóság számára

A keresztény oktatás az akadémiai sikernél többre a szív és az elme örökkévalóságra való felkészítésére törekszik.

A folyamatosan változó világban nem alábecsülendő a fiatal szívek és elmék szilárd alapra helyezése. Az Adventista Egyház 2025. március 22-ét jelölte meg a keresztény oktatás napjaként. Az állami oktatási rendszertől merőben különböző keresztény oktatás a tanulás egyedi és mélyen jelentőségteljes megközelítését kínálja fel a tanulni vágyóknak. A hitben, értékrendben és a világgal kapcsolatos bibliai látásmódban gyökerező adventista oktatási rendszer nem csupán az akadémiai sikerekre készíti fel a diákokat, hanem a céltudatos, tisztességes életre is.

A keresztény oktatás egyik jótékony hatása, hogy bevonja a hitet a tanulási folyamat minden egyes részletébe. Az állami is-

kolákban általában laikus tantervet követnek, amely igyekszik vallási szempontból semlegesnek maradni. Noha ez megfelel a sokszínű lakosság elvárásainak, kevés lehetőséget kínál a diákoknak arra, hogy felfedezzék a hit és az oktatás ötvöződéséből adódó lehetőségeket. A keresztény iskolák azonban beépítik a bibliai elveket a tantárgyakba – kezdve a tudományoktól, egészen a történelemig vagy az irodalomig. Ez a fajta megközelítés lehetővé teszi, hogy a diákok a Biblia igazságainak fényén keresztül szemléljék a világot, mivel így mélyebben megérthetik életük rendeltetését és személyes azonosságukat Krisztusban.

A keresztény oktatás egyik megkülönböztető jegye, hogy hangsúlyt fektet a jellem-

formálásra. Az állami iskolák az akadémiai teljesítményre és a társadalmi adottságok fejlesztésére törekzenek, a keresztény iskolák viszont ennél magasabbra teszik a mércét, hiszen a diákok erkölcsi és lelki fejlődését célozzák meg. A keresztény iskola tanárai gyakran mentorként is szolgálnak, a Krisztuséhoz hasonló magatartás példáját nyújtják, a diákokat az Istennel való járásra bátorítják. A naponkénti imák, bibliatanulmányozó órák és erkölcsi döntésekkel kapcsolatos beszélgetések során a diákoknak konkrét alkalmuk nyílik a legjobb döntések meghozatalára.

A keresztény oktatás biztonságos és kedvező környezetet biztosít ahhoz, hogy a diákok fejlődhessenek és „kivirulhassanak”. A világi kulturális nyomás, az osztálytársak befolyása és némely esetben a tantermek zsúfoltsága akadályozza a gyermekeket abban, hogy az állami iskolákban megőrizték a hitüket. Ezzel szemben a keresztény tanintézményekben a keresztény közösségi érzést és értékrendet ápolják, a diákok olyan osztálytársakkal és tanügyi alkalmazottakkal vannak körülvéve, akik ugyanolyan hitbéli meggyőződéssel rendelkeznek, mint ők, aminek köszönhetően adott a béke és támogató légkör, mely hozzájárul a lelki fejlődésükhöz.

Ezenkívül a keresztény oktatás felkészíti a diákokat, hogy só és világosság legyenek a világban. Itt nem csupán arról van szó, hogy a fiatalokat megóvjuk a világ befolyásától, hanem felkészítjük őket arra, hogy jelentőségteljesen szolgálják embertársaikat. A diákokat kritikus gondolkodásra tanítjuk, hogy meg tudják védeni a hitüket, és Krisztusra összpontosító látásmóddal szembe szálljanak az élet kihívásaival. Ez a felkészítés elengedhetetlen azon keresztények szá-

A keresztény családok számára lényeges a keresztény oktatásba történő befektetés.

mára, akik arra hívtak, hogy Krisztus követői legyenek későbbi munkahelyükön és a társadalomban.

A keresztény iskolák ugyanakkor adventista gyülekezeteken kívüli evangelizációs eszközként is szolgálhatnak. Nagyon sok nem adventista család éppen azért választja gyermekének a keresztény iskolát, mert az az értékrendre és a támogatói környezetre helyezi a hangsúlyt. Ez egyedi lehetőséget kínál számunkra, hogy az evangéliumot a lehető legtermészetesebb és legmélyebbre ható módon hirdessük. A bibliai tanítások naponkénti tanulmányozása és a lelki tevékenységeken való részvétel által a nem adventista diákok gyakran találkoznak Jézus szeretetével, és ez megváltoztatja őket. Ezek a tapasztalatok elvetik lelkükben a hit magvait, amelyek aztán idővel, az iskola befejezése után kikelnek és gyümölcsöt teremnek.

Olyan korban élünk, amelyben az abszolút igazságot gyakran elutasítják, és a bibliai értékek egyre inkább háttérbe szorulnak. A keresztény iskolák viszont ebben az ellenséges környezetben olyan menedéket kínálnak, ahol Isten Igéje a legfőbb tekintély. Lehetővé teszik, hogy a diákok szilárdan megálljanak meggyőződéseikben, és bizalommal járjanak a modern élet útvesztőiben.

A keresztény oktatás az akadémiai sikernél többre – a szív és az elme örökkévalóságra való felkészítésére – törekszik. Első helyre teszi a hitet, a keresztény jellem fejlesztését és a világgal kapcsolatos bibliai látásmód gyakorlását, felkészíti a fiatalokat, hogy Krisztus követőiként vállalni tudják elhívásukat. A saját értékrendjükhöz igazodó és a hitet erősítő oktatási intézményeket kereső keresztény családok számára pedig a keresztény iskola nem csak mindennél értékesebb, hanem lényegében létfontosságú tényező. ▀

BETH THOMAS

A cikk az *Adventist Review* honlapján jelent meg

Egészséges élet

ERŐSEBB A BÁTOR EMBERNÉL, *aki önuralmat gyakorol (2)*

A választás ereje: küzdelem a természet ellen és az önuralom útja

Írásom első részében a természet és a lélek közötti belső konfliktus kezdeteiről beszéltünk, az alábbiakban pedig mélyebbre ásva vizsgáljuk meg az elbukott ember küzdelmét a világban, melyben az akarat már nem szabad, a győzelemhez pedig külső erőforrásokra van szükség.

Ez egy kimerítő háború, a küzdelem pedig nehéz, hiszen nem csupán a felszínen, hanem a mélyben dúl folyamatosan és fárasztóan. A megtért ember nem mentesül a küzdelem alól. Épp ellenkezőleg, csak a megtérése után tudatosul benne az igazi konfliktus. A Szentlélek új életre hívja el, bűnös természete azonban folyton visszahúzza. Feszültség van a között, amiről „tudjuk”, hogy meg kellene tennünk, és a tetteinket vezérlő „érzelmeink” között – a kettő között pedig egy „rongyos” akarat tengődik.

A bűnbeesés után Isten az önuralom fontos leckéjére emlékeztette Kaint. Az Úr látta, hogy komor ábrázatán nyoma sincs a menny iránti hála jelének, és látva, hogy könnyelműen kezeli az áldozat kérdését, az önuralom teljes körű meghatározását kínálta fel számára: „Hiszen, ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz; ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és reád van vágyódása; de te uralkodjál rajta” (1Móz 4:7).

Isten teremtéssel kapcsolatos elemeket említ, és elmondja annak, akit megkörnyékezett a bűn, és már-már kész gyilkosságot elkövetni, hogy a bűn legyőzésének képességét és az önuralmat is Ő teremtette. Figyelmezteti Kaint, hogy amikor közeledik a bűn, akkor „uralkodjon rajta.” Itt már nem egy tiltott fáról van szó, hanem emberi belső valóságról. A bűn már nem csupán kívülről közelít, hanem az emberben születik meg. Mindezek mellett az ember

nem erőtlén. Isten kijelenti, hogy még bukkott állapotában is önuralmat gyakorolhat, és legyőzheti a bűnt, ha elhatározza, hogy a világosságban jár. Kain azonban feladja a küzdelmet, így Sátán újabb győzelmet arat, és ezzel a földre, valamint az emberekre veti a halál és a fájdalom súlyos árnyát, ami aztán az özönvízkor hága tetőfokára. Ilyen értelemben az önuralom a testi, ugyanakkor a lelki túlélés alapjává lép elő. Az önuralmat gyakorló egyén képes kezelni az érzelmeit, gondolatait és magatartását a kísértésekkel és az őt ért hatásokkal szemben. létfontosságú képesség ez, mivel segít racionálisan eljárnunk hosszútávú céljaink elérése érdekében még a rövid távú nehézségek vagy kísértések közepette is.

Pál apostol nem véletlenül mutatja be a Szentlélek gyümölcsét a Galáciabeliekhez írt levél jól ismert szövegeivel, és emlékeztet rá, hogy a Szentlélek által serkentett és uralt erények között található a mértékletesség is: „De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szíveség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség” (Gal 5:22-23).

A lelki embert nem az ereje vagy az ismeretei határozzák meg, hanem az, hogy képes-e uralni a gondolatait, vágyait és cselekedeteit, és Isten akaratára hagyatkozik-e. A szent történelem során egyesek nemcsak tanúvá váltak, hanem élő jelképekké is, amikor Isten Lelke egyesült az emberi akarral, hogy hatalmas vereséget mérjen a gonoszságra.

A Szentírásban József és Dániel csillagokként ragyognak, és mindketten a maguk módján mutatják be, hogy mi az önuralom, a lelki azonosság felvállalása és a kísértésekkel szembeni ellenállás, mivel a kísértések általában az ember legsebezhetőbb állapotában jelentkeznek, viszont ha az ember legyőzi a kísértést, akkor még erősebbé, értékesebbé és a gyémántnál is keményebbé válik.

József, Jákob pátriákra szeretett fia egy olyan pillanatban jelent meg a történelem színpadán, amikor úgy tűnt, hogy Isten valahol Ábrahám elhívása és a Kánaánra vonatkozó jóvendölések között felfüggesztette a népnek adott ígéretei teljesítését. Az Isten hangjára különösen érzékeny ifjú József még a családjában is nemkívánatos személlyé válik. Profetikus álmaiért a testvérei megvetik, pedig József nem arrogánsan, hanem felelősségtudattal beszélt ezekről, mivel őszintén meg volt győződve arról, hogy Isten szól hozzá és közli általa azt az üzenetet a családjával, ami majd egy későbbi időpontban be fog teljesedni, ezért legyenek bátrak és reménykedjenek.

Bedobják egy kútba, rabszolgaként eladják, majd Potifár házába kerül, József mégis ragaszkodik Istenhez, és nem legyőzöttként, hanem győztesként éli további életét. Ott, a pogány, erkölcsileg korrupt világ kelles közepén rendkívüli önuralomról tesz bizonyosságot. Potifár feleségének a közeledése számára nem csupán erkölcsi próba, hanem a hűség és az önuralom vizsgálója. Nemcsak ellenáll a bűnnek, hanem szembehelyezkedik egy a bűnt normalitásként kezelő kultúrával.

„Hogy követhetném hát el ezt a nagy gonosztságot, és hogyan vétkezném az Isten ellen?” (1Móz 39:9). Józsefnek ez a kijelentése bizonyossággal maradt fenn annak az önuralomnak a meghatározásaként, amelyet az éber lelkiismeret generál, és amely Istennel ápoló élő kapcsolatából eredve nem enged az általános elvárásoknak, hanem nemes

lelkűen megáll, hogy kitűzze a mennyei szeregek zászlaját ebben a kicsapongó, korrupt világban. József önuralmának kötelékei erőteljesen kapaszkodnak Istenbe, és ez rendkívüli eredményt hoz számára. József nemcsak hozzáértő adminisztrátor, hanem egy olyan ember, akinek sikerült a fájdalomat szolgálattá, a börtönt az élet iskolájává, a felemelkedést pedig az egész világ haláltól való szabadulásává változtatni.

Néhány évszázaddal később egy másik héber ifjú tűnik fel a bibliai történelem reflektorfényében: Dániel. Míg Józsefet Egyiptomba hurcolták, Dániel babilóniai fogságba kerül egy intellektuális elit tagjaként, olyan zsidó fiatalokkal együtt, akiket azért hurcoltak oda, hogy beolvassák őket az akkori világ birodalmi kultúrájába. Bár még nagyon fiatal, Dániel mégis felnőttek módjára ismeri az önuralomban rejlő erőt és azt, hogy milyen kapcsolat van az önuralom, az azonosság és az értékek megőrzése között. Erre az ismeretre a mennyei Bölcsességgel ápoló erőteljes kapcsolata révén tett szert, ennek köszönhetően tudott megállni ott, ahol mások elbuktak volna.

Amikor Dániel és barátai Kr. e. 605. körül Nabukodonozor király udvarába kerültek, Babilonban virágkorát élte a mezopotámiai kultúra és civilizáció. A város maga volt a hatalom és a jólét szimbóluma. Hatalmas falaival, függőkertjeivel (ez volt az ókori világ hét csodájának egyike), Marduk istennek szentelt templomaival és királyi palotáival Babilon a szinte felfoghatatlan luxus megtestesítése volt az akkori modern

József önuralmának kötelékei erőteljesen kapaszkodnak Istenbe. Sikerült a fájdalomat szolgálattá, a börtönt az élet iskolájává, a felemelkedést pedig az egész világ haláltól való szabadulásává változtatni.

nemzedék számára, mennyivel inkább tehát a Jeruzsálemből elhurcolt, leigázott és elnyomott ifjak számára. Ilyen körülmények között Babilon királyának lakomája a hivalkodás, ugyanakkor a vallási meggyőződés, a nemzeti identitás és a királyi hatalom kifejeződése volt, nem pusztán étkezés, hanem a birodalmi kultúrába való integrálódás jelene, az elcsábítás és az asszimilálódás eszköze.

A régészek által feltárt, új-babiloni korból származó ékirásos táblák szerint a királyi lakoma a következőket tartalmazta: nagyon sok húsételt, bort és erjesztett italokat (a lakomákat gyakran kísérték vallásos szertartások Marduk és Istár istenek tiszteletére), finom lisztből készült kenyeret, datolyát, mézet, sajtféléket és szárított gyümölcsöket. Az ételt drága fűszerekkel és fűvekkel főzték, amelyeket a leigázott területekről importáltak. Arany, ezüst vagy festett porcelánedényekbe tálaltak, amelyek nemcsak a hivalkodásra, hanem ezen lakomák szertartásos voltára is utaltak.

Dániel meghívást kapott a királyi lakomára, érzékei elbűvölésére, csakhogy ő tudta, hogy nem minden, ami ízletes, az tiszta is, és nem kell mindent elfogyasztania, amit elé tesznek. Barátaival – Ananiással, Misáéllal és Azariással együtt – eldöntik, hogy visszautasítják a király borát és eledeletét, mivel megértették, hogy összefüggés van az étkezés és az identitásuk között, hiszen ők Isten gyermekei, különben könnyen elveszíthetik azonosságukat.

Dániel Isten népének nyomorúságos idejében élt. Jeruzsálem romokban hevert, Izrael pedig elveszítette nemzeti azonosságát. Életével azonban sikerült bizonyítania, hogy Isten nem korlátozódik templomokra és falakra, hanem Ő él, hatalmas, és képes megmenteni az embert a pusztulástól, legyőzhetetlenné tehet és felkészíthet egy népet a mennyek országára. Az önuralom nemcsak a gonoszság elutasítása, hanem olyan értékek felvállalása is, amelyek

Az önuralom nemcsak a gonoszság elutasítása, hanem olyan értékek felvállalása is, amelyek benned vannak, meghatározzák azonosságodat, s amelyekről semmilyen körülmény hatására nem vagy hajlandó lemondani.

benned vannak, meghatározzák azonosságodat, s amelyekről semmilyen körülmény hatására nem vagy hajlandó lemondani. A fenti kijelentés alátámasztásaként csodáljuk a három ifjú határozott, korszakalkotó döntését: inkább vállalták a tüzes kemencét, minthogy lemondjanak Istenükről.

A páli látásmód szerint az önuralom hiánya az étvágy terén erkölcstelen étellel és olyan magatartással társítható, amelyben az ember már nem képes különbséget tenni az értékes és értéktelen között, hanem inkább elfogyasztja a lencselevest, még ha ezzel el is veszíti az elsősültségi jogát, ami mind anyagi, mind pedig lelki előnyökkel járt volna. Ézsau egy ételért képes eldobni az áldások özönét, lemond az értékekről és az azonosságáról. Élettörténete erőteljesen példázza az értelmet elhomályosító étvágy erejét. Pál apostol figyelmeztet: „Ne legyen senki parázna vagy istentelen, mint Ézsau, aki egy ételért eladta elsősültségi jogát” (Zsid 12:16).

Az önuralom nem csupán erkölcsi erény, hanem valóságos küzdelem, amely akaratot, tisztánlátást és Isten iránti ragaszkodást igényel. De mi történik a szervezetünkkel, ha az étvágy átveszi az uralmat, és az akarat megadja magát? Értekezésem következő részében feltárom a fiziológia, az érzelmek és a lelki élet közötti összefüggéseket. ♣

(Folytatjuk)

Dr. ANA-MARIA ZANFIR, a Romániai Unió Egészségügyi Osztályának igazgatója

Társadalom

Van BÉKESSÉG a viharban

Hírszerkesztőként az egyik legnagyobb kihívás, amivel hetente szembesülök az, hogy gondosan ki kell válogatnom azokat a pozitív híreket, amelyeket érdemes megosztani a hallgatóinkkal. Minden hét alapos információszűréssel telik, és azt a kihívást helyezi elénk, hogy sosem szabad elszakadnunk a körülöttünk zajló eseményektől. Ez azonban némelykor vegyes érzelmeket válthat ki az emberben. Már a hírek címei is, amelyekkel naponta szembesülök, különféle érzéseket ébresztenek bennem. Sokszor sokkolóak és félelmet keltenek (nem ritkán mélységes szomorúságot), és csak ritkán töltenek el örömmel. Nem könnyű folyamatosan negatív hírekkel szembesülni, és ezzel egy időben megőrizni a belső egyensúlyt és a lelki nyugalmat.

Nem meglepő tehát, hogy ilyen körülmények között egyre több ember küzd a szorongással és a depresszióval. Mi is az a szorongás, amiről oly sokat hallunk az utóbbi években? A szorongás fokozott, elhúzódó, mindennapjainkat teljesen átítató aggodalom. Tüneteihez tartozik a pánikroham, a félelem kiváltotta különböző fizikai reakciók és a bizonyos helyzetek elkerülésére tett próbálkozások. Másfelől a depresszió egyféle hangulatzavar, amit a naponkénti funkcionális rendellenességgel, szomorúsággal, félelemmel, bűntudattal, érzéketlenséggel vagy érdeketlenséggel társuló, súlyos egészségi állapotra adott rövidtávú érzelmi reakciók jellemeznek. A depresszió tüneteinek tartozik továbbá az állandó fáradékonyság, rossz közérzet, fej- és izomfájdalmak, emésztőszervi panaszok, alvászavar, étvágytalanság és jelentős súlycsökkenés vagy elhízás. Világszinten a depresszió a legjelentősebb fogyatékek okozó betegsége.

A PwC (PricewaterhouseCoopers) által a koronavírus-járvány alatt végzett világ-

szintű közvélemény-kutatás során megkérdezettek közel 36%-a számolt be szorongásos vagy depressziós tünetekről. Leginkább a Z-generációhoz (42%), illetve a millenarisok nemzedékéhez (43%) tartozó személyek érintettek, ami a társadalmi elszigetelődésnek és a gazdasági bizonytalanságnak a mentális egészségre gyakorolt hatására hívja fel a figyelmet.¹

Romániában a 2022-es év folyamán a mentális zavarok előfordulási aránya enyhén magasabb volt 2021-hez képest, elérve a 100 000 főre eső 1244,2 esetszámot. Ugyanakkor 237 016 új mentális zavaros esetet regisztráltak, ami immár az összes jegyzett egészségügyi probléma 1,7%-át teszi ki.²

A világvárvány idején az Egyesült Államokban végzett tanulmányok kimutatták, hogy a korábbi 22%-ról 25%-ra emelkedett a pszichológiai tanácsadást és pszichiátriai kezelést igénylők aránya. A legsebezhetőbbek a fiatalok, illetve az alacsony képzettségű személyek.³

Az említett külső faktorokon kívül van még egy másik fontos tényező, amely szinte felfoghatatlan hatással bír, s amit a pandémia idején „szociális távolságtartás”-nak nevezünk. A sors iróniája, hogy ha csupán a világvárvány idején létezett volna ez a távolságtartás, akkor jelen pillanatban az emberek sokkal boldogabbak és nyugodtabbak lennének, és csak egészséges kapcsolatoknak örvendhetnének. Sajnos azonban a magány az emberiség zöme számára mindennapos realitásnak tekinthető. Az Országos Statisztikai Hivatal adatai szerint 2023-ban Romániában közel 23 000 (azaz: 1000 főre eső 1,4) válást jegyeztek, ami a 2022-es 1000 főre eső 1,6 váláshoz viszonyítva csökkenő tendenciát mutat. Az előrejelzések szerint **világszinten a házasságok**

1. www.pwc.ro/ro/media/comunicate-de-presa-2021/pwc--peste-o-treime-din-oameni--afectati-de-anxietate-i-depresie-.html

2. <https://dspbn.bistrita.ro/wp-content/uploads/Analiza-de-situatie-Sanatate-mintala-15.01.2024.pdf>

3. <https://www.revistagalenus.ro/practica-medicala/depresia-si-anxietatea-in-contextul-pandemiei-decovid-19/>

30–50%-a végződik válással. Az aránykülönbség a világ különböző régiói közti kulturális, gazdasági és törvényalkotási különbségeknek tudható be.

Ezek a statisztikák azt mutatják, hogy sajnos már a család sem jelenti minden ember számára azt az érzelmi menedéket, reális partneri szövetséget és erős polgári intézményt, amit Isten a teremtéskor eltervezett az ember számára.

A kihívásokkal – járványokkal, háborúkkal, gazdasági bizonytalansággal – teli világban mit tehetünk mentális egészségünk megőrzése érdekében? A tanulmányok azt a következtetést sugallják, hogy a mentális egészség **kulcsa a pozitív szokások gyakorlása.** A szorongással és depresszióval küzdő személyek gyakran táplálnak negatív gondolatokat, ezzel szemben a pozitív gondolkodás a béke és az öröm helyévé varázsolhatja az elmét.

A lelki kapcsolódás a nyugodt elme erőteljes erőforrásává válhat. Rendelkezésünkre áll Jézus példája, aki nyugodtan aludt a tomboló viharban, a tanítványok kiáltásaira és zavarodottságára pedig dorgálással válaszolt: „Mit féltetek, óh, kicsinyhitűek?” (Mt 8:26). Miért is féltetek? Azért, mert nem ismerték az Ő hatalmát.

A Bibliából Isten felfoghatatlan hatalmáról tanulhatunk. „Semmi felől ne aggódtok, hanem imádságotokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban” (Fil 4:6-7).

Az ima és a mennyei erőforráshoz való kapcsolódás megnyugvást és békét eredményezhet, ahogy meg van írva: „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelteketek, és én megnyugosztalak titeket” (Mt 11:28); „E világon nyomorúságotok léssen; de biztatok: és meggyőztem a világot” (Jn 16:33). Ha nem

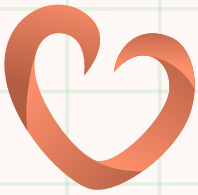
felejtjük el, hogy ez a világ egyszer elmúlik, és hogy az örökkévalóság reménye a rendelkezésünkre áll, akkor csökkenni fog a szorongásunk. A Krisztus győzelmébe vetett bizalom ad bátorságot tovább haladnunk: „Akkor segítségre hívtok engem, és elmentek és imádtok engem, és meghallgatlak titeket. És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem” (Jer 29:12-13). „És amit könyörgéseitekben kértek, mindazt meg is kapjátok, ha hisztek” (Mt 21:22).

Következésképpen, meg kell értenünk, hogy a szorongás és a depresszió a mai társadalom legnagyobb kihívásai közé tartozik, amelyeket a felgyorsult életvitel, a negatív hírek és a világszintű események, valamint az egyre inkább terjedő magány jelensége táplál. Noha ezek a problémák emberek millióit érintik, mégsem leküzdhetetlenek. A pozitív szokások elsajátítása, a támogatói erőforrásokhoz való kapcsolódás – legyen szó személyes-, szakmai- vagy lelki támogatókról –, valamint a mentális egészségre szakosodott erőforrásokhoz való hozzáférés fontos szerepet játszhat ezeknek az állapotoknak a leküzdésében.

Itt az ideje elkezdni prioritásként kezelni a családjainkat! Tárjuk ki otthonaink ajtaját embertársaink előtt, hogy minden lélek megtalálja az otthon melegségét és élete értelmét!

Apró, de kitartó lépésekkel – mint a pozitív gondolkodás, a közösségi támogatás és a lelki erőforrásokhoz való hozzáférés – hozzájárulhatunk a kiegyensúlyozottságot, békét és beteljesülést eredményező életvitel kialakításához. A Filippibelihez írt levélben található idézet is arra emlékeztet, hogy a lelki béke megtalálásának egyetlen módja, ha tudatosan eltávolodunk az aggodalmaktól, és a megoldásokra és a reményre összpontosítunk. **Jézus a mi reményiségünk.**

Adina Anastase, a Brassói Vocea Speranței
(Reménység Hangja) Rádió szerkesztője

Szívátültetés-játék

DR. CHRISTIAN BARNARD

Az első emberi szívátültetést dr. Christian Barnard professzor végezte el 1967. december 3-án Dél-Afrikában, a fokvárosi Groote Schuur kórházban. A páciens, Louis Washkansky sajnos tüdőgyulladást kapott, és 18 nappal később belehalt a szövődményekbe.

Jézus évezredek óta végez szívátültetéseket.

Írd a megfelelő helyükre a hiányzó magánhangzókat (a, e, é, í, o, ő, ú), és egy olyan bibliaszöveget fogsz találni, amelyből megtudhatod, hogyan végzi Isten a „szívátültetéseket”. A szöveg Ezékiel 36: _6 versében található.

ÉS ADOK NÉKTEK ÚJ SZÍVET,
_S _J L_LK_T _D_K
B_L_T_K, _S _LV_SZ_M _
K_SZ_V_T T_ST_T_KB_L,
_S _D_K N_KT_K
H_SSZ_V_T.

FOGADJ ÖRÖKBE EGY ELÍTÉLT KISKORÚT!

„Örökbefogadás” alatt a kedvezményezettek (szabadságvesztésre ítélt kiskorúak) iránti empátia és együttérzés társadalmi aktusát értjük, amely a szociális szerepvállalás különböző formáin keresztül valósul meg (havi juttatás, átképzési kurzusok anyagi támogatása, stb.).

Részletek és feliratkozás: contact@asup.ro

„Megtiszteltetés, kiváltság, áldás!

Megtiszteltetés, hogy megmenthetünk egy lelket, kiváltság, hogy egy csodálatos csapat tagjai lehetünk, miközben Isten áldása árad ránk!”

Ionel Tănase, Slobozia, Hetednap Adventista Egyház

„Különleges tapasztalat arról, hogy hogyan lehet szolgálni a szavakkal, melyek értelmet nyernek, és útmutatást, reményt, vigaszt, gyógyulást nyújtanak.

*Egy apró, bárki által véghez vihető gesztus,
ami megváltoztathat, megmenthet egy életet!”*

Oana Marc, Bukarest, Hetednap Adventista Egyház

60165